Proiect
UE

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA
LEGE
privind distribuția de asigurări

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 26 din 2 februarie 2016, CELEX: 32016L0097, astfel cum a fost modificată ultima oară prin Regulamentul delegat (UE) 2024/896 al Comisiei din 5 decembrie 2023.

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează condițiile și modul de înregistrare și desfășurare a activității de către distribuitorii de asigurări și/sau reasigurări, competențele și atribuțiile autorității de supraveghere, precum și modul de cooperare a acesteia cu alte autorități.

(2) Scopul prezentei legi constă în asigurarea transparenței în activitatea de distribuție a produselor de asigurare și reasigurare, stabilirea cerințelor de organizare și conduită, aplicabile distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări, precum și instituirea mecanismelor necesare pentru protecția intereselor legitime a clienților.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta Lege se aplică distribuitorilor de asigurări și distribuitorilor de reasigurări, cu excepțiile prevăzute la alin.(2) – (6).

(2) Sunt exceptați de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi intermediarii de asigurări auxiliare, care desfășoară activitate de distribuție de asigurări, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1) asigurarea este complementară bunului oferit de un furnizor sau serviciului oferit de un prestator, în cazul în care asigurarea respectivă oferă acoperire pentru una dintre următoarele:

a) riscul de defectare, pierdere sau avariere a bunului sau riscul de nefolosire a serviciului oferit de prestatorul respectiv; sau

b) avarierea sau pierderea bagajelor ori alte riscuri legate de o călătorie rezervată prin prestatorul respectiv;

2) valoarea primei pentru produsul de asigurare, calculată pro-rata pe bază anuală, nu depășește echivalentul în lei moldovenești al sumei de 600 EUR;

3) prin derogare de la pct. 2, atunci când asigurarea este complementară unui serviciu prevăzut la pct. 1, iar durata serviciului este mai mică sau egală cu 3 luni, valoarea primei plătite pe persoană nu depășește echivalentul în lei moldovenești al sumei de 200 EUR;

(3) Asigurătorii sau intermediarii de asigurări, care desfășoară activitate de

distribuție prin intermediari de asigurări auxiliare, exceptați de la aplicarea prezentei legi, conform alin. (2), se asigură că se respectă următoarele cerinţe:

1) înainte de încheierea contractului de asigurare, clientului sunt puse la dispoziţie următoarele informații:

a) denumirea/numele şi adresa asigurătorului sau intermediarului de asigurări respectiv;

b) informaţii despre procedurile prevăzute la art. 24, care permit clientului să depună reclamații;

c) documentul de informare standardizat prevăzut la art. 27 alin. (12);

2) instituie politici și proceduri interne pentru respectarea:

a) prevederilor art. 25 și art. 29 ;

b) cerinţelor şi nevoilor clienţilor, înainte de propunerea unui contract de asigurare;

c) documentul de informare privind produsul de asigurare menționat la art. 27 alin. (12) – (16).

(4) Prezenta lege nu se aplică activităţilor de distribuție pentru riscuri şi angajamente situate în afara statelor membre.

(5) Prezenta lege nu se aplică activităţilor de distribuție pentru riscuri şi angajamente situate în afara Republicii Moldova.

(6) Prezenta lege nu reglementează activităţile de distribuţie de asigurări sau de distribuție de reasigurări desfăşurate în state terţe.

(7) Prezenta lege nu afectează dreptul intern referitor la activitatea de distribuţie, desfăşurată de asigurători sau de intermediarii de asigurări, stabiliţi într-un stat terţ şi care desfăşoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova în baza principiului libertăţii de a presta servicii, cu condiţia garantării unui tratament egal pentru toate persoanele, care desfăşoară sau care sunt autorizate să desfăşoare activităţi de distribuție pe piaţa respectivă.

Articolul 3. Noţiuni principale

(1) În sensul prezentei legi, noţiunile utilizate au următoarele semnificaţii

agent de asigurare – persoană fizică, care practică activitate de întreprinzător sau persoană juridică, înregistrată în Registrul agenţilor de asigurare, împuternicită, în baza unui contract de mandat încheiat cu un asigurător și/sau reasigurător, să desfășoare o activitate de distribuție de asigurări, cu dreptul de a încheia, în numele asigurătorului, contracte de asigurare cu terţii;

agent auxiliar – persoană fizică, sau persoană juridică, încadrată în categoria intermediar de asigurări auxiliare, împuternicită, în baza unui contract de mandat încheiat cu un asigurător și/sau reasigurător, să desfășoare activități de distribuție de asigurări în mod auxiliar, cu dreptul de a încheia, în numele asigurătorului, contracte de asigurare cu terţii;

asigurător – astfel cum este definit în Legea nr.92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare;

asigurător mixt - astfel cum este definit în Legea nr.92/2022;

asistent auxiliar – persoană fizică care practică activitate de întreprinzător, sau persoană juridică, încadrată în categoria intermediarilor de asigurări auxiliare, împuternicită, în baza unui contract de mandat încheiat cu un broker de asigurare și/sau reasigurare, să desfășoare activități de distribuție de asigurări, în mod auxiliar, cu dreptul de a încheia, în numele brokerului de asigurare și/sau reasigurare, contracte de asigurare cu terţii;

asistent în brokeraj – persoană fizică care practică activitate de întreprinzător, sau o persoană juridică, înregistrată în Registrul asistenților în brokeraj, împuternicit în baza unui contract de mandat încheiat cu brokerul de asigurare și/sau reasigurare, să desfășoare activitate de distribuție de asigurări, cu dreptul de a încheia, în numele brokerului de asigurare și/sau reasigurare, contracte de asigurare cu terţii;

autoritatea de supraveghere – Comisia Națională a Pieței Financiare (în continuare – Comisia Națională);

beneficiar al asigurării – astfel cum este definit în Legea nr.92/2022;

broker de asigurare şi/sau de reasigurare – persoană juridică, înregistrată în Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, care desfășoară activitate de distribuție de asigurări și/sau reasigurări, inclusiv negociază pentru clienţii săi, ori potenţialii clienți, încheierea de contracte de asigurare şi/sau de reasigurare, prestează servicii de consultanţă şi evaluare a riscurilor şi acordă asistenţă pe durata derulării contractelor de asigurare sau de reasigurare;

consultanță – furnizarea unei recomandări personalizate unui client sau potenţial client, la cererea acestuia sau la inițiativa distribuitorului de asigurări, în legătură cu unul sau mai multe contracte de asigurare;

consumator – persoană fizică, astfel cum este definită de Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor;

client – persoană fizică sau persoană juridică, care intenționează să încheie direct sau indirect, sau a încheiat deja un contract de asigurare cu un asigurător sau un beneficiar al asigurării;

creator de produse de asigurare sau dezvoltator – un asigurător sau un intermediar de asigurări care elaborează un produs de asigurare;

distribuitor de asigurări – intermediar de asigurări, intermediar de asigurări auxiliare sau asigurător, care practică activitate de distribuție de asigurări;

distribuitor de reasigurări – intermediar de reasigurări sau reasigurător, care practică activitate de distribuție de reasigurări;

distribuţie de asigurări – activitatea care constă în consultanţă cu privire la contracte de asigurare, propunerea de astfel de contracte sau desfăşurarea altor acţiuni premergătoare în vederea încheierii unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistenţă pentru gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în cazul unei solicitări de despăgubiri, inclusiv furnizarea de informaţii privind unul sau mai multe contracte de asigurare, în conformitate cu criteriile selectate de clienţi, pe o pagină web sau prin alte mijloace de comunicare şi alcătuirea unui clasament al produselor de asigurare, inclusiv comparaţii de preţ şi de produse, sau o reducere la o primă, în cazul în care clientul are posibilitatea de a încheia în mod direct

sau indirect un contract de asigurare prin utilizarea unei pagini web sau a altor mijloace de comunicare;

distribuţie de reasigurări – activitatea care constă în consultanţă cu privire la contracte de reasigurare, propunerea de astfel de contracte sau desfăşurarea altor acţiuni premergătoare în vederea încheierii unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistenţă pentru gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în cazul unei solicitări de despăgubire, inclusiv în cazul în care sunt desfăşurate de un reasigurător fără intervenţia unui intermediar de reasigurări;

firmă de investiții – societate de investiții în sensul Legii nr. 181/2026 privind pieţele instrumentelor financiare și activitățile de investiții;

intermediar bancassurance – bancă şi/sau sucursală a băncii dintr-un stat terţ care desfăşoară activităţi pe teritoriul Republicii Moldova, asociaţie de economii şi împrumut, organizaţie de creditare nebancară, prestator de servicii de plată nebancar sau emitent de monedă electronică, înregistrată în Registrul intermediarilor bancassurance, care desfășoară activitate de distribuție de asigurări, inclusiv negociază pentru clienţii săi, ori potenţialii clienți, încheierea de contracte de asigurare, prestează servicii de consultanţă şi evaluare a riscurilor;

intermediar de asigurări – persoană fizică sau juridică, alta decât un asigurător și/sau reasigurător ori personalul propriu al acesteia, sau alta decât un intermediar de asigurări auxiliare, care desfăşoară activitate de distribuție în asigurări în schimbul unei remuneraţii şi care are calitatea de broker de asigurare, asistent în brokeraj, agent de asigurare sau intermediar bancassurance;

intermediar de asigurări auxiliare – persoană fizică, care practică activitate de întreprinzător sau persoană juridică, alta decât o bancă, organizație de creditare nebancară, asociație de economii și împrumut sau prestatori de servicii de plată nebancari, emitenții de monedă electronică, sau o firmă de investiţii, care iniţiază sau desfăşoară, în schimbul unei remuneraţii, activităţi de distribuţie de asigurări în mod auxiliar, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiţii:

a)să nu desfăşoare activitatea de distribuţie de asigurări ca activitate profesională principală;

b)să distribuie numai produse de asigurare care sunt complementare unui bun sau serviciu, pe care acestea îl comercializează;

c)produsele de asigurare în cauză exclud riscurile din asigurările de viaţă şi de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care acoperirea unor astfel de riscuri este complementară bunului sau serviciului oferit ca parte a activităţii sale profesionale principale;

intermediar de reasigurări – persoană juridică sau fizică, alta decât un reasigurător sau personalul propriu al acesteia care inițiază sau desfășoară activitate de distribuție de reasigurări, în schimbul unei remunerații;

legături strânse – astfel cum este definit în Legea nr.92/2022;

loc principal de desfăşurare a activităţii – domiciliul sau sediu, după caz, de unde este condusă activitatea principală;

piață țintă – categoriile de clienți pentru care creatorul elaborează produsul de asigurare;

produs de asigurare – produs oferit în baza contractului de asigurare, care are ca scop acoperirea unuia sau mai multor riscuri, inclusiv din clase diferite de asigurare, în schimbul unei prime de asigurare;

produs de investiţii bazat pe asigurări (*IBIP*) – un produs de asigurare, care oferă o valoare la scadenţă sau o valoare de răscumpărare, care este expusă, parţial sau integral, direct sau indirect, fluctuaţiilor pieţei şi care exclude:

a)produsele de asigurare generală, incluse în clasele de asigurare prevăzute în anexa la Legea nr.92/2022;

b)contractele de asigurare de viaţă, în cadrul cărora beneficiile menţionate se plătesc numai în caz de deces sau în caz de incapacitate cauzată de vătămare, boală sau dizabilitate;

c)produsele de pensii care intră sub incidenţa Legii nr. 198/2020 privind fondurile de pensii facultative, ca având drept scop principal furnizarea unui venit investitorului la pensie și care îi conferă acestuia dreptul la anumite prestații;

d) sistemelor de pensii ocupaționale recunoscute oficial care intră sub incidența Legii nr. 198/2020;

e) produselor de pensii individuale în cazul cărora legea națională prevede o contribuție financiară din partea angajatorului, iar angajatorul sau angajatul nu poate alege produsul de pensii sau furnizorul;

reasigurător – astfel cum este definit în Legea nr.92/2022;

remuneraţie – comision, onorariu, cost sau alt tip de plată, inclusiv beneficiile economice de orice natură sau alt avantaj ori stimulent financiar sau nefinanciar, oferit sau acordat pentru activităţile de distribuţie de asigurări;

riscuri majore - astfel cum este definit în Legea nr.92/2022;

stat membru de origine – oricare din următoarele:

a) statul membru al Uniunii Europene sau din cadrul Spațiului Economic European, în care se află domiciliul intermediarului de asigurări persoană fizică;

b) statul membru al Uniunii Europene sau din cadrul Spațiului Economic European, în care se află sediul intermediarului de asigurări persoană juridică sau statul membru în care se află sediul central al acestuia în cazul în care nu are sediu în conformitate cu dreptul intern aplicabil;

stat membru gazdă – statul membru al Uniunii Europene sau din cadrul Spațiului Economic European, altul decât statul membru de origine, în care un intermediar de asigurări și/sau reasigurări are o prezenţă permanentă, este stabilit permanent sau prestează servicii;

strategie de distribuție – strategie, care abordează felul în care sunt distribuite produsele de asigurare clienților, în special când produsul ar trebui vândut numai atunci când se recomandă acest lucru;

sucursală – subdiviziune separată a unui intermediar de asigurări, care se află pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de origine;

(2) În sensul alin. (1), următoarele activităţi nu sunt considerate ca activităţi de distribuţie:

1) furnizarea ocazională a informaţiilor în contextul unei alte activităţi economice în care:

a) profesionistul nu întreprinde alte acţiuni pentru a acorda asistenţă în vederea încheierii unui contract de asigurare;

b) scopul activității respective nu este acordarea de asistență unui client în vederea încheierii sau executării unui contract de asigurare sau reasigurare;

2) gestionarea cererilor de despăgubire ale unui reasigurător cu titlu profesional şi evaluarea daunelor și expertiza de evaluare a solicitărilor de despăgubiri;

3) simpla furnizare de date şi informaţii privind potențialii contractanți și/sau asigurați către intermediari de asigurări și/sau reasigurări sau asigurătorului și/sau reasigurătorului, dacă furnizorul nu întreprinde acțiuni suplimentare pentru a acorda asistența în vederea încheierii unui contract de asigurare sau reasigurare;

4) simpla furnizare de informaţii despre produse de asigurare sau reasigurare, despre intermediari de asigurare și/sau reasigurare sau asigurător și/sau reasigurător, unor potenţiali contractanţi și/sau asigurați, dacă furnizorul nu întreprinde acțiuni suplimentare pentru a acorda asistenţă în vederea încheierii unui contract de asigurare sau reasigurare.

CAPITOLUL II
DISTRIBUITORII DE ASIGURĂRI ȘI/SAU REASIGURĂRI

Articolul 4. Distribuitori de asigurări și/sau reasigurări

(1)Distribuția de asigurări se desfășoară de către următorii distribuitori de asigurări:

1. asigurătorul;

2. intermediarii de asigurări care acționează în numele și pe seama asigurătorului:

a) agentul de asigurare;

b) agentul auxiliar;

3. intermediarii de asigurări care reprezintă interesele clientului:

a) intermediarul bancassurance;

b) brokerul de asigurare;

c) asistentul în brokeraj;

d) asistentul auxiliar.

(2) Distribuția de reasigurări se desfășoară de către următorii distribuitori de reasigurări:

a) reasigurător;

b) asigurător mixt;

c) broker de reasigurare.

(3) Pe lângă persoanele prevăzute la alin. (1) și (2), distribuție de asigurări și distribuție de reasigurări poate fi efectuată de către distribuitorii de asigurări și

distribuitorii de reasigurări din alte state membre, în condițiile prevăzute la capitolul V.

(4) Asigurătorii și/sau reasigurătorii, precum și intermediarii de asigurări și/sau de reasigurări, pot desfășura distribuția de asigurări și de reasigurări numai prin intermediari de asigurări sau prin intermediari de asigurări auxiliare, înregistrați în registrele prevăzute la art. 5, precum și prin personalul propriu, în condițiile prezentei legi.

Articolul 5. Înregistrarea

(1) Comisia Națională instituie un sistem de înregistrare online, ușor accesibil, care permite depunerea online a cererii de înregistrare.

(2) Comisia Națională creează un punct unic de informare care întrunește următoarele cerințe:

a) permite un acces ușor și rapid la informații;

b) este compilat și actualizat electronic;

c) prezintă datele de identificare ale Comisie Naționale.

(3) Comisia Națională administrează registrele intermediarilor de asigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare, care au dreptul să desfășoare activități de distribuție de asigurări sau de distribuție de reasigurări pe teritoriul Republicii Moldova, după cum urmează:

a) Registrul agenților de asigurare;

b) Registrul agenților auxiliari;

c) Registrul intermediarilor bancassurance

d) Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare;

e) Registrul asistenților în brokeraj;

f) Registrul asistenților auxiliari.

(4) Registrul agenților de asigurare include următoarele informații:

a) numărul de ordine al înscrierii;

b) denumirea sau numele, prenumele, după caz;

c) numărul de identificare de stat;

d) sediul sau domiciliul, după caz;

e) datele de contact (adresa de e-mail, numere de telefon)

f) adresele de desfăşurare a activității;

g) organul executiv (numele, prenumele);

h) persoana responsabilă de distribuția de asigurări, (numele, prenumele);

1) asigurătorul în al cărui nume acționează;

i) statul membru sau statele membre, în care agentul de asigurare își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile prevăzute la capitolul V;

j) note cu privire la modificările operate în datele agenților de asigurare, care va include, cel puțin, data actualizării;

k) data suspendării sau radierii.

(5) Registrul agenților auxiliari include următoarele informații:

a) numărul de ordine al înscrierii;

b) denumirea sau numele, prenumele, după caz;

c) numărul de identificare de stat;

d) sediul sau domiciliul, după caz;

e) datele de contact (adresa de e-mail, numere de telefon);

f) adresele de desfăşurare a activității, după caz;

g) organul executiv (numele, prenumele);

h) persoana responsabilă de distribuția de asigurări (numele, prenumele);

i) asigurătorul în al cărui nume acționează;

j) statul membru sau statele membre în care agentul auxiliar își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile prevăzute la capitolul V ;

k) note cu privire la modificările operate în datele agentului auxiliar, care va include cel puțin data actualizării;

l) data radierii.

(6) Registrul intermediarilor bancassurance include următoarele informații:

a) numărul de ordine al înscrierii;

b) denumirea;

c) numărul de identificare de stat;

d) sediul;

e) datele de contact (adresa de e-mail, numere de telefon);

f) adresele de desfășurare a activității;

g) seria, numărul și data acordării licenței. Informația privind reperfectarea licenței, eliberarea duplicatelor de pe acestea;

h) organul executiv (numele, prenumele);

i) persoana responsabilă de distribuția de asigurări (numele, prenumele);

j) statul membru sau statele membre, în care intermediarul bancassurance își desfășoară activitatea, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la capitolul V;

k) note cu privire la modificările operate în datele intermediarului bancassurance, care va include, cel puțin, data actualizării;

l) data suspendării sau radierii.

(7) Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare include următoarele informații:

a) numărul de ordine al înscrierii;

b) denumirea;

c) numărul de identificare de stat;

d) sediul;

e) datele de contact (adresa de e-mail, numere de telefon);

f) adresele de desfășurare a activității;

g) seria, numărul și data acordării licenței. Informația privind reperfectarea licenței, eliberarea duplicatelor de pe acestea;

h) organul executiv (numele, prenumele);

i) persoana responsabilă de distribuția de asigurări (numele, prenumele);

j) statul membru sau statele membre, în care brokerul de asigurare și/sau reasigurare își desfășoară activitatea, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la capitolul V;

k) note cu privire la modificările operate în datele brokerului de asigurare și/sau reasigurare, care va include, cel puțin, data actualizării;

l) data suspendării sau radierii.

(8) Registrul asistenților în brokeraj include următoarele informații:

a) numărul de ordine al înscrierii;

b) denumirea sau numele, prenumele după caz;

c) numărul de identificare de stat;

d) sediul sau domiciliul, după caz;

e) datele de contact (adresa de e-mail, numere de telefon)

f) adresele de desfăşurare a activității;

g) organul executiv (numele prenumele);

h) persoana responsabilă de distribuția de asigurări (numele, prenumele);

i) brokerul de asigurare în al cărui nume acționează;

j) statul sau statele membre în care asistentul în brokeraj își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile prevăzute la capitolul V;

k) note cu privire la modificările operate în datele asistentului în brokeraj, care va include cel puțin data actualizării;

l) data suspendării sau radierii.

(9) Registrul asistenților auxiliari include următoarele informații:

a) numărul de ordine al înscrierii;

b) denumirea sau numele, prenumele după caz;

c) numărul de identificare de stat;

d) sediul sau domiciliul, după caz;

e) datele de contact (adresa de e-mail, numere de telefon);

f) adresele de desfăşurare a activității;

g) organul executiv (numele, prenumele);

h) persoana responsabilă de distribuția de asigurări (numele, prenumele);

i) brokerul de asigurare în al cărui nume acționează;

j) statul membru sau statele membre în care intermediarii de asigurări își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile prevăzute la capitolul V;

k) note cu privire la modificările operate în datele asistenților auxiliari, care va include cel puțin data actualizării.

l) data radierii.

(10) Intermediarul de asigurări și/sau de reasigurări notifică Comisia Națională asupra modificărilor sau încetarea condițiilor, în baza cărora a fost înregistrat în registrul corespunzător, în termen de până la 5 zile lucrătoare de la data survenirii acestora.

(11) Asigurătorul administrează propriul registru al agenților auxiliari și, la data înregistrării agentului auxiliar sau a operării modificărilor în acest registru, transmite

Comisiei Naționale, o notificare cu datele relevante, pentru înscrierea ori modificarea acestora în Registrul agenților auxiliari prevăzut la alin. (3).

(12) Asigurătorul se asigură că agentul auxiliar îndeplinește cerințele prevăzute la art. 8 alin. (1).

(13) Brokerul de asigurare administrează propriul registru al asistenților auxiliari și, la data înregistrării asistentului auxiliar sau a operării modificărilor în acest registru, transmite Comisiei Naționale, o notificare cu datele relevante, pentru înscrierea ori modificarea acestora în Registrul asistenților auxiliari prevăzut la alin. (3).

(14) Brokerul de asigurare se asigură că asistentul auxiliar îndeplinește cerințele prevăzute la art. 18 alin. (1).

(15) Dreptul de desfăşurare a activității de distribuție de către intermediarul de asigurări și/sau reasigurări este valabil din momentul înregistrării acestora de către Comisia Națională în registrele corespunzătoare. Înregistrarea se realizează:

a) în cazul intermediarului bancassurance și brokerului de asigurare și/sau de reasigurare - urmare a acordării licenței;

b) în cazul agentului de asigurare, asistentul în brokeraj – urmare a adoptării deciziei de către Comisia Națională privind înscrierea în registrele corespunzătoare;

(16) Dreptul de desfăşurare a activității de distribuție de către intermediarul de asigurări auxiliare este valabil din ziua expedierii notificării către Comisia Națională privind înregistrarea în registrele corespunzătoare de către asigurător sau de către brokerul de asigurare.

(17) Comisia Națională verifică caracterul complet al cererii și al documentelor anexate în termen de 10 zile lucrătoare de la data depunerii acestora. În cazul identificării unor informații sau documente lipsă, Comisia Națională comunică solicitantului, în același termen, lista acestora și temeiul solicitării, acordând un termen rezonabil pentru completare, dar nu mai mic de 10 zile lucrătoare de la data comunicării. Cererea se consideră completă la data depunerii tuturor informațiilor și documentelor necesare înregistrării, prevăzute de prezenta lege. Comisia Națională decide asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (15), sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute, după caz, la art. 6, art. 10, art. 13 sau art. 16 , în termen de 3 luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei.

(18) Comisia Națională revizuie sau dispune revizuirea periodică a valabilității înregistrărilor din registrele intermediarilor de asigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare. Periodicitatea și procedura de efectuare a revizuirii se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(19) Comisia Națională refuză înregistrarea menționată în alin. (17), în cazul în care exercitarea efectivă a atribuțiilor sale de supraveghere este împiedicată de acte normative sau acte administrative ale unui stat terț aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarul de asigurări are legături strânse ori de dificultăți legate de aplicarea respectivelor acte normative sau acte administrative, constatate pe baza unor circumstanțe obiective și documentate. Refuzul se motivează

în fapt și în drept, cu indicarea impedimentelor constatate, după acordarea solicitantului posibilității de a prezenta explicații și documente relevante.

(20) Asigurătorul și/sau reasigurătorul și personalul propriu al acesteia nu au obligația de a se înregistra în temeiul prezentei legi.

(21) Comisia Națională informează Comisia Europeană cu privire la orice dificultăţi de ordin general cu care se confruntă distribuitorii de asigurări sau reasigurări la stabilirea sau desfășurarea activităţilor de distribuţie de asigurări sau reasigurări în orice stat terţ.

Articolul 6. Înregistrarea și activitatea agentului de asigurare

(1) Agentul de asigurare, persoană fizică, trebuie să întrunească următoarele condiţii:

1) nu a contribuit, prin acțiunile sau omisiunile sale în exercitarea unei funcții de conducere, la apariția stării de insolvabilitate a unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate;

2) deține o asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare sau o altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului;

3) nu este inclus în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu are antecedente penale nestinse în domeniul economic;

4) corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială şi de experiență pentru această funcţie, precum și respectă cerințele de formare profesională continuă;

5) prezintă către Comisia Națională, următoarele informații:

a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat a persoanelor care au legături strânse cu agentul de asigurare;

b) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că legăturile strânse prevăzute la lit. a) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a competențelor sale de supraveghere.

6)prezintă informații privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale autorităţii de supraveghere;

7) intermediază aceleași clase de asigurări doar pentru un asigurător.

(2) Agentul de asigurare, persoană juridică, întrunește următoarele condiţii:

1)are ca obiect de activitate exclusiv distribuția de asigurări;

2)cuprinde în denumire sintagma „agent de asigurare”;

3) deține o asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare sau o altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului;

4) prezintă către Comisia Națională, următoarele informații:

a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat a acționarului sau asociatului cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote;

b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat a persoanelor care au legături strânse cu agentul de asigurare;

c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere;

5) acționarii sau asociații acestuia cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social nu au contribuit, prin acțiunile sau omisiunile lor în exercitarea unor funcții de conducere, la apariția stării de insolvabilitate a unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate;

6) entitatea, acționarii sau asociații cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și membrii organului executiv și personalul implicat direct în activitatea de distribuție nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse în domeniul economic;

7) membrii organului executiv corespund cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială, de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie;

8) personalul propriu implicat în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă;

9)agentul de asigurare intermediază aceleași clase de asigurări doar pentru un asigurător;

10) înființează şi tine registrul personalului implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări;

11) prezintă informaţii privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(3) Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al agentului de asigurare nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.

(4) Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al agentului de asigurare nu pot deține concomitent funcții, în cadrul altor distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.

(5) Dacă un client are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui agent de asigurare, asigurătorul, în al cărui nume acționează agentul de asigurare, este responsabil faţă de client pentru toate actele sau omisiunile agentului.

(6) Cerințele privind reputația, experiența, condițiile de formare profesională inițială și formarea profesională continuă față de membrii organului executiv, personalul implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări, precum și cerințe de dezvăluire a informațiilor în raport cu acționarii sau asociații ce dețin o participației de peste 10%, cu persoanele ce au legături strânse cu intermediarul de asigurări, precum și condițiile de raportare a agentului de asigurarea, se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(7) Procedura şi modul de înregistrare a agenților de asigurare în Registrul agenţilor de asigurare, categoriile de informații aferente acestora, precum și cerințele față de registrul personalului implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(8) Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale

(9) Taxa pentru examinarea solicitării de înregistrare în Registrul agenţilor de asigurare se stabilește de Comisia Națională în conformitate cu art. 6 din Legea nr. 192/1998 și se varsă la bugetul acesteia. Dovada achitării taxei se prezintă odată cu cererea.

(10) Taxa pentru examinarea cererii de de înregistrare în Registrul agenților de asigurare nu se restituie în cazul refuzului de înregistrare.

Articolul 7. Suspendarea și radierea înregistrării agentului de asigurare

(1) Se suspendă înregistrarea agentului de asigurare din Registrul agenților de asigurare, dacă sunt atestate cel puțin una din următoarele:

a) solicită în scris acest lucru;

b)netransferarea către asigurător, în termenul de scadență prevăzut în contractul de mandat, a primelor de asigurare colectate în numele acestuia;

c) neachitarea, în termenele stabilite, a plăților regulatorii către Comisia Națională;

d)neprezentarea informațiilor privind activitatea sa pentru două perioade de raportare consecutive, astfel cum este prevăzut în actele normative ale Comisiei Naționale;

e) membrii organului executiv nu corespund cerințelor de bună reputație, formare profesională şi de experiență pentru această funcţie.

(2) Agentul de asigurare sunt radiați din Registrul agenților de asigurare dacă:

a)solicită în scris acest lucru;

b) încalcă cerințele prevăzute la art. 6 alin. (1) – (4), precum și nu a înlăturat încălcările în termenul prescris de Comisia Națională;

c)neprezentarea informațiilor privind activitatea sa pentru 3 perioade de raportare consecutiveastfel cum este prevăzut în actele normative ale Comisiei Naționale ;

d) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate de către agentul de asigurare Comisiei Naționale în cadrul procedurii de înregistrare în Registrul agenților de asigurare;

e) nerespectarea a două decizii obligatorii pentru executare privind lichidarea acelorași încălcări;

f) în cazul neînlăturării, în termenul stabilit, a tuturor circumstanțelor care au condus la suspendarea înregistrării în Registrul agenților de asigurare;

g) în baza deciziei unei instanțe de judecată;

(3) Comisia Națională informează Autoritatea din statul membru gazdă în legătură cu radierea din Registrul agenților de asigurare, care au fost înregistrați conform prevederilor capitolului V, în termen de 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei de radiere din registrul corespunzător.

Articolul 8. Înregistrarea și activitatea agentului auxiliar

(1) Agentul auxiliar întrunește următoarele condiţii:

1) nu desfășoară activitatea de distribuție de asigurări ca activitate profesională principală;

2) distribuie numai produse de asigurare care sunt complementare unui bun sau serviciu pe care îl comercializează;

3) produsele de asigurare în cauză exclud riscurile din asigurările de viață și de răspundere civilă, cu excepția cazului în care acoperirea unor astfel de riscuri este complementară bunului sau serviciului oferit ca parte a activității sale profesionale principale;

4) Agentul auxiliar, persoană fizică, prezintă asigurătorului:

a) numele, prenumele sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor care au legături strânse cu agentul auxiliar;

b) informații și documente justificative, din care să rezulte că legăturile strânse prevăzute la lit. a) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere;

c) nu este inclus în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu are antecedente penale nestinse în domeniul economic;

d) corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială, formare profesională continuă și experiență pentru această funcție;

e) deține un contract de mandat pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări doar cu un asigurător;

f) nu poate deține concomitent funcții în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări. Această interdicție se aplică și personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări;

5) Agentul auxiliar, persoană juridică, prezintă asigurătorului:

a) numele, prenumele sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al acționarului sau asociatului cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și valoarea participației respective;

b) numele și prenumele sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor care au legături strânse cu agentul auxiliar;

c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit.b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere;

d) entitatea, acționarii sau asociații cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și membrii organului executiv și persoana responsabilă de distribuția de asigurări nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse în domeniul economic;

e) membrii organului executiv sau persoana responsabilă de distribuția de asigurări corespund cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială, formare profesională continuă și experiență pentru această funcție;

f) personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă;

g) înființează și ține registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări;

h) deține un contract de mandat pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări doar cu un asigurător;

i) membrii organului executiv și personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al agentului auxiliar nu pot deține concomitent funcții în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.

(2) Asigurătorul, în al cărui nume acționează agentul auxiliar, este responsabil faţă de client pentru toate acțiunile sau inacțiunile acestuia. .

(3) Agentul auxiliar nu are dreptul să încheie contracte de asigurare în numele reprezentatului cu sine însuși, nici în nume propriu.

(4) Cerințele privind reputația, experiența, condițiile de formare profesională inițială și formarea profesională continuă față de persoana responsabilă de distribuția de asigurări, personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări, precum și cerințe de dezvăluire a informațiilor în raport cu acționarii sau asociații ce dețin o participației de peste 10%, cu persoanele ce au legături strânse cu agentul auxiliar, precum și condițiile de raportare ale agentului auxiliar, se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(5) Procedura şi modul de înregistrare a agenților auxiliari, categoriile de informații aferente acestora, precum și cerințele față de registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 9. Radierea agentului auxiliar

(1) Asigurătorul radiază agentul auxiliar, dacă:

a) solicită în scris acest lucru;

b) nu transferă către asigurător, în termenul de scadenţă prevăzut în contractul de mandat, primele de asigurare colectate în numele acestuia;

c) agentul auxiliar încetează să mai îndeplinească cerinţele prevăzute la art. 8 alin. (1).

(2) Dreptul agentului auxiliar de a desfășura activitatea de distribuție de asigurări încetează din ziua radierii acestuia din registrul prevăzut la art. 5 alin. (11).

(3) Asigurătorul informează în timp de 2 zile lucrătoare Comisia Națională despre radierea agentului auxiliar.

(4) Comisia Națională, va informa Autoritatea din statul membru gazdă în legătură cu radierea din registru al agentului auxiliar care a fost înregistrat în registru în temeiul libertății de a presta servicii și libertatea de stabilire, în termen de 10 zile lucrătoare din data recepționării deciziei asigurătorului de radiere din registrul corespunzător.

Articolul 10. Înregistrarea și activitatea intermediarului bancassurance

(1) Licența pentru activitatea de distribuție în asigurări în calitate de intermediar bancassurance se acordă pe un termen nelimitat. Licența acordată de Comisia Națională permite desfășurarea activității de distribuție de asigurări și nu substituie actele permisive necesare desfășurării activității principale a intermediarului bancassurance.

(2) Intermediarul bancassurance întrunește următoarele condiţii:

1) este o bancă şi/sau o sucursală a băncii dintr-un stat terţ, care desfăşoară activităţi pe teritoriul Republicii Moldova, o asociaţie de economii şi împrumut, o organizaţie de creditare nebancară, un prestator de servicii de plată nebancare sau emitent de monedă electronică;

2) deține o asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare sau o altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, cu acoperire pe întreg teritoriul al Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului;

3) prezintă către Comisia Națională, următoarele informații:

a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, al acționarului sau asociatului cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote;

b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, al persoanelor care au legături strânse cu intermediarul de asigurări;

c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile, prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b), nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere;

4) entitatea, acționarii sau asociații, ce dețin o participației de peste 10%, membrii organului executiv și personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse în domeniul economic;

5) persoana responsabilă de sectorul bancassurance corespunde cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială, de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie;

6) personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă;

7) nu a fost declarat anterior insolvabil şi nu face obiectul unei proceduri de reorganizare, de insolvabilitate sau de lichidare la data solicitării licenţei pentru activitatea de distribuție;

8) acționarii sau asociații acestuia cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social nu au contribuit, prin acțiunile sau omisiunile lor în exercitarea unor funcții de conducere, la apariția stării de insolvabilitate a unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate;

9) ține Registrul personalului propriu, care are drept atribuție principală distribuția de asigurări și/sau reasigurări;

10) prezintă informaţii privind activitatea sa, în modul stabilit prin actele normative ale Comisiei Naționale;

11) dispune de propria pagină web oficială, de o secțiune dedicată activității de distribuție de asigurări

(3) Activitatea de distribuție de asigurări reprezintă o activitate secundară.

(4) În documentele și informațiile aferente activității de distribuție de asigurări, entitatea indică, alături de denumirea sa, calitatea de intermediar bancassurance și numărul și data emiterii licenței.

(5) Intermediarul bancassurance își desfășoară activitatea doar prin personalul propriu.

(6) Membrii organului executiv, persoana responsabilă de sectorul bancassurance şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al

intermediarului bancassurance nu pot deține concomitent funcții, în cadrul altor distribuitori de asigurări.

(7) Cerințele privind reputația, experiență, condițiile de formare profesională inițială și formarea profesională continuă față de membrii organului executiv, personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție, precum și cerințe de dezvăluire a informațiilor în raport cu acționarii sau asociații ce dețin o participației de peste 10%, cu persoanele ce au legături strânse cu intermediarul de asigurări, precum și condițiile de raportare ale intermediarului bancassurance, se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale .

(8) Procedura şi modul de licențiere a intermediarului bancassurance, categoriile de informații aferente acestora, precum și cerințele față de Registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(9) Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(10) Taxa pentru examinarea cererii de eliberare a licenței pentru activitatea de distribuție în asigurări în calitate de intermediar bancassurance se stabilește de Comisia Națională în conformitate cu art. 6 din Legea nr. 192/1998 și se varsă la bugetul acesteia. Dovada achitării taxei se prezintă odată cu cererea.

(11) Taxa pentru examinarea cererii de eliberare a licenței nu se restituie în cazul refuzului de acordare a licenței.

Articolul 11. Suspendarea şi retragerea licenţei intermediarului bancassurance

(1) Comisia Națională suspendă licenţa intermediarului bancassurance, dacă sunt atestate cel puțin una din următoarele:

a)se solicită în scris acest lucru;

b)neachitarea plăţilor regulatorii către Comisia Națională;

c)netransferarea sau transferarea incompletă către asigurător sau reasigurător, în termenul de scadenţă prevăzut în contractul de mandat, a primelor de asigurare şi/sau de reasigurare colectate în numele acestuia, la sesizarea asigurătorului și/sau reasigurătorului;

d)neprezentarea rapoartelor pentru 2 perioade de raportare consecutive, astfel cum este prevăzut în actele normative ale Comisiei Naționale;

e) nerespectarea cerințelor privind acoperirea răspunderii civile profesionale prevăzute la art. 10 al. (2) pct. 2 și în actele normative ale Comisiei Naționale;

f) prestarea serviciilor de distribuție în asigurări prin personal propriu, care nu corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă.

(2) Comisia Națională adoptă decizia de încetare a suspendării licenţei în baza cererii depuse de intermediarul bancassurance şi/sau a documentelor justificative, care confirmă înlăturarea circumstanţelor, ce au servit drept temei pentru suspendarea licenţei.

(3) Comisia Națională retrage licenţa intermediarului bancassurance, dacă sunt atestate cel puțin una din următoarele:

a)la solicitarea acestuia;

b) hotărârea instanței de judecată cu privire la anularea înregistrării intermediarului bancassurance;

c) pierderea dreptului de a desfășura activitatea principală;

d) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate de către intermediarul bancassurance Comisiei Naționale la momentul depunerii cererii de obținere a licenței dacă se stabilește că, în cazul cunoașterii situației reale, licența nu ar fi fost acordată;

e) neachitarea amenzii aplicate de Comisia Națională și/sau neîndeplinirea unei somații;

f) neînlăturarea, în termenul stabilit, a tuturor circumstanțelor care au determinat suspendarea licenței;

g) încălcarea de către intermediarul bancassurance a prevederilor art. 10 alin. (2) - (7), dacă retragerea licenței este justificată potrivit criteriilor prevăzute la art. 56;

h) intermediarul bancassurance nu a început să activeze în calitate de distribuitor de asigurări timp de peste un an de la data eliberării licenței ori nu mai activează mai mult de 12 luni consecutive;

i) instanţa de judecată a emis o hotărâre de inițiere a procesului de insolvabilitate sau de încetare a activității al entității.

(4) Suspendarea sau retragerea licenței de intermediar bancassurance privește exclusiv activitatea de distribuție de asigurări și nu constituie suspendarea sau retragerea actului permisiv pentru activitatea principală a entității.

(5) Intermediarul bancassurance, în decurs de 2 zile lucrătoare de la data comunicării hotărârii cu privire la retragerea licenței, depune la Comisia Națională originalul licenței.

(6) Comisia Națională informează Autoritatea competentă din statul membru gazdă în legătură cu radierea din registru al intermediarului bancassurance care a fost înregistrat în registru în temeiul prevederilor capitolului V, în termen de 10 zile lucrătoare din data adoptării deciziei de retragere a licenței.

Articolul 12. Responsabilitățile intermediarului bancassurance

(1) În cadrul activităţii sale de distribuție de asigurări, intermediarul bancassurance reprezintă interesele clientului în temeiul contractului de mandat încheiat cu acesta.

(2) Intermediarul bancassurance poartă răspundere faţă de client pentru pierderile suportate de acesta, dacă pierderile au fost cauzate prin acțiunile sau inacțiunile intermediarului bancassurance .

(3) Dacă se consideră prejudiciat de modul de îndeplinire a contractului de mandat, clientul are dreptul să solicite modificarea acestuia prin înțelegere amiabilă, iar în cazul în care nu se ajunge la niciun acord, acesta are dreptul să revoce mandatul.

În toate cazurile, clientul trebuie să-şi argumenteze solicitarea, în scris, printr-un preaviz trimis cu cel puţin:

a) 10 zile înainte de data de solicitare a înţelegerii amiabile; sau

b) 30 de zile înainte de data de revocare a mandatului.

(4) Intermediarul bancassurance, în baza contractului de mandat cu asigurătorii, are dreptul să colecteze primele de asigurare, să plătească în numele lor despăgubiri, prevăzute în contractul de asigurare, după caz, cu respectarea prevederilor legislaţiei, şi să emită documente de asigurare în numele asigurătorului.

(5) Intermediarul bancassurance transferă asigurătorului primele de asigurare colectate de la asiguraţi în termenul de scadenţă, prevăzut în contractul de mandat. Asigurătorul transferă remuneraţia intermediarului bancassurance şi sumele datorate pentru gestionarea/lichidarea daunelor în termenele de scadenţă, prevăzute în contractul de mandat.

(6) Intermediarul bancassurance, nu condiționează acordarea creditului de încheierea cu acesta a contractului de mandat pentru distribuția de asigurări.

(7) Intermediarul bancassurance organizează măsuri pentru pregătirea profesională continuă a personalului propriu.

(8) Intermediarul bancassurance identifică, previne și gestionează conflictele de interese generate de cumularea calității de reprezentant al clientului cu cea de creditor, beneficiar al asigurării sau prestator al altor servicii financiare.

Articolul 13. Înregistrarea și activitatea brokerului de asigurare și/sau reasigurare

(1) Licența pentru activitatea de distribuție în asigurări şi/sau în reasigurări în calitate de broker de asigurare şi/sau de reasigurare se acordă pe un termen nelimitat.

(2) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare întrunește următoarele condiţii:

1) este o persoană juridică organizată sub formă de societate pe acțiuni ori societate cu răspundere limitată.

2) dispune de un capital social de cel puțin 23 480 EUR, vărsat în formă bănească, cu condiția menținerii permanente a unor disponibilități bănești în conturi bancare și/sau bunuri imobile cu o valoare cumulată de cel puțin 50% din valoarea capitalului social;

3) deține o asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare sau o altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului;

4) prezintă către Comisia Națională, următoarele informații:

a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, al acționarului sau asociatului cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote;

b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, al persoanelor care au legături strânse cu intermediarul de asigurări;

c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile, prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b), nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere;

5) entitatea, acționarii sau asociații, ce dețin o participației de peste 10%, membrii organului executiv și personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse în domeniul economic;

6) membrii organului executiv corespund cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială, de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie;

7) personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă;

8) nu a fost declarat anterior insolvabil şi nu face obiectul unei proceduri de reorganizare, de insolvabilitate sau de lichidare la data solicitării licenţei;

9) acționarii sau asociații acestuia cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social nu au contribuit, prin acțiunile sau omisiunile lor în exercitarea unor funcții de conducere, la apariția stării de insolvabilitate a unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate;

10) ţine Registrul asistenților auxiliari, ale cărui regim, formă şi conţinut este stabilit prin actele normative ale Comisiei Naționale;

11) ține Registrul personalului propriu, care are drept atribuție principală distribuția de asigurări și/sau reasigurări;

12) prezintă informaţii privind activitatea sa, în modul stabilit prin actele normative ale Comisiei Naționale;

13) dispune de propria pagină web oficială.

(3) Activitatea principală a brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare reprezintă activitatea de distribuție de asigurări și/sau reasigurări. Suplimentar, pot fi desfășurate următoarele activități:

1) distribuție de:

a) produse de pensii facultative;

b) produse în calitate de intermediar de credite;

2) organizare de cursuri de formare profesională;

3) închirierea de bunuri imobiliare proprii și/sau subînchirierea părții neutilizate din spațiile luate în locațiune pentru activitatea proprie;

4) acordare în caz de producere a riscului asigurat a asistenței beneficiarului asigurării, care constă în organizarea prestării serviciilor tehnice, medicale şi alte servicii postvânzare, precum constatarea sau instrumentarea daunelor;

5) agent de plată.

Activităţile menţionate se realizează ulterior notificării Comisiei Naționale, cu respectarea prevederilor legale speciale care reglementează respectivele activităţi.

(4) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare își desfășoară activitatea doar prin personalul propriu, asistenții în brokeraj sau asistenții auxiliari.

(5) Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al brokerului de asigurare și/sau reasigurare nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.

(6) Dacă un asigurat are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui asistent în brokeraj sau asistent auxiliar, brokerul de asigurare și/sau reasigurare în al cărui nume acționează asistentul în brokeraj sau asistentul auxiliar este responsabil față de client pentru toate actele sau omisiunile asistentului în brokeraj sau asistentului auxiliar.

(7) Denumirea brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare trebuie să conţină una dintre sintagmele: „broker de asigurare”, „broker de asigurare şi/sau reasigurare” sau „broker de reasigurare”, după caz.

(8) Nu se admite folosirea în denumirea brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare a însemnelor identice ori asemănătoare celor din denumirile brokerilor înfiinţaţi anterior, dacă denumirea primului poate fi confundată cu aceste denumiri.

(9) Cerințele privind reputația, experiență, condițiile de formare profesională inițială și formarea profesională continuă față de membrii organului executiv, personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție, precum și cerințe de dezvăluire a informațiilor în raport cu acționarii sau asociații ce dețin o participației de peste 10%, cu persoanele ce au legături strânse cu intermediarul de asigurări, precum și condițiile de raportare ale brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale .

(10) Procedura şi modul de licențiere a brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, categoriile de informații aferente acestora, precum și cerințele față de Registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(11) Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(12) Taxa pentru examinarea cererii de eliberare a licenței pentru activitatea de distribuție în asigurări şi/sau în reasigurări în calitate de broker de asigurare şi/sau de reasigurare se stabilește de Comisia Națională în conformitate cu art. 6 din Legea nr. 192/1998 și se varsă la bugetul acesteia. Dovada achitării taxei se prezintă odată cu cererea.

(13) Taxa pentru examinarea cererii de eliberare a licenței nu se restituie în cazul refuzului de acordare a licenței.

Articolul 14. Suspendarea şi retragerea licenţei brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare

(1) Comisia Națională suspendă licenţa brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, dacă sunt atestate cel puțin una din următoarele:

a) se solicită în scris acest lucru;

b) neachitarea plăţilor regulatorii către Comisia Națională;

c) netransferarea sau transferarea incompletă către asigurător sau reasigurător, în termenul de scadenţă prevăzut în contractul de mandat, a primelor de asigurare şi/sau de reasigurare colectate în numele acestuia, la sesizarea asigurătorului și/sau reasigurătorului;

d) neprezentarea rapoartelor pentru 2 perioade de raportare consecutive, astfel cum este prevăzut în actele normative ale Comisiei Naționale;

e) prestarea activităţii prin asistenți în brocheraj și/sau asistenți auxiliari, care nu corespund cerinţelor prezentei legi;

f) nedeţinerea limitei nivelului de capital social conform cerințelor prevăzute în art. 13 alin. (2), pct. 2);

g) nerespectarea cerințelor privind acoperirea răspunderii civile profesionale prevăzute la art. 13 alin. (2) pct. 3 și în actele normative ale Comisiei Naționale

h) prestarea serviciilor de distribuție în asigurări şi/sau în reasigurări prin personal propriu, care nu corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă.

(2) Comisia Națională adoptă decizia de încetare a suspendării licenţei în baza cererii depuse de brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare şi/sau a documentelor justificative, care confirmă înlăturarea circumstanţelor, ce au servit drept temei pentru suspendarea licenţei.

(3) Comisia Națională retrage licenţa brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, dacă sunt atestate cel puțin una din următoarele:

a) la solicitarea acestuia;

b) hotărârea instanței de judecată cu privire la anularea înregistrării de stat a brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare;

c) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate de către brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare Comisiei Naționale la momentul depunerii cererii de obținere a licenței dacă se stabilește că, în cazul cunoașterii situației reale, licența nu ar fi fost acordată;

d) neachitarea amenzii aplicate de Comisia Națională și/sau neîndeplinirea unei somații;

e) neînlăturarea, în termenul stabilit, a tuturor circumstanțelor care au determinat suspendarea licenței;

f) încălcarea de către brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare a prevederilor art. 13 alin. (2) - (9), dacă retragerea licenței este justificată potrivit criteriilor prevăzute la art. 56;

g) brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare nu a început să activeze timp de peste un an de la data eliberării licenței ori nu mai activează mai mult de 12 luni consecutive;

h) instanţa de judecată a emis o hotărâre de inițiere a procesului de insolvabilitate sau de încetare a activității brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare.

(4) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare, în decurs de 2 zile lucrătoare de la data comunicării hotărârii cu privire la retragerea licenței, depune la Comisia Națională originalul licenței.

(5) Comisia Națională informează Autoritatea competentă din statul membru gazdă în legătură cu radierea din registru al brokerului de asigurare și/sau reasigurare care a fost înregistrat în registru în temeiul prevederilor capitolului V, în termen de 10 zile lucrătoare din data adoptării deciziei de retragere a licenței.

Articolul 15. Responsabilitățile brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare

(1) În cadrul activităţii sale de distribuție în asigurări şi/sau în reasigurări, brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare reprezintă interesele clientului.

(2) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare poartă răspundere faţă de client pentru pierderile suportate de acesta, dacă pierderile au fost cauzate prin acțiunile sau inacțiunile brokerului de asigurare. .

(3) Dacă se consideră prejudiciat de modul de îndeplinire a mandatului de brokeraj, clientul are dreptul să solicite modificarea acestuia prin înțelegere amiabilă, iar în cazul în care nu se ajunge la niciun acord, acesta are dreptul să revoce mandatul. În toate cazurile, clientul trebuie să-şi argumenteze solicitarea, în scris, printr-un preaviz trimis cu cel puţin:

a) 10 zile înainte de data de solicitare a înţelegerii amiabile; sau

b) 30 de zile înainte de data de revocare a mandatului.

(4) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare, în baza contractului de mandat cu asigurătorii sau reasigurătorii, are dreptul să colecteze primele de asigurare şi/sau de reasigurare, să plătească în numele lor despăgubiri, prevăzute în contractul de asigurare şi/sau de reasigurare, după caz, cu respectarea prevederilor legislaţiei, şi să emită documente de asigurare sau de reasigurare în numele asigurătorului sau al reasigurătorului, după caz.

(5) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare transferă asigurătorului sau reasigurătorului primele de asigurare şi/sau de reasigurare colectate de la asiguraţi şi reasiguraţi în termenul de scadenţă, prevăzut în contractul de mandat. Asigurătorul sau reasigurătorul transferă remuneraţia brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare şi sumele datorate pentru gestionarea/lichidarea daunelor în termenele de scadenţă, prevăzute în contractul de mandat.

(6) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare va organiza măsuri pentru pregătirea profesională continuă a personalului propriu, a asistenților în brokeraj și asistenților auxiliari.

Articolul 16. Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj

(1) Asistent în brokeraj persoană fizică trebuie să întrunească următoarele condiţii:

1) nu a contribuit, prin acțiunile sau omisiunile sale în exercitarea unei funcții de conducere, la apariția stării de insolvabilitate a unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate;

2) deține o asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare sau o altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului;

3) nu este inclus în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu are antecedente penale nestinse în domeniul economic;

4) corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială şi de experiență pentru această funcţie, precum și respectă cerințele de formare profesională continuă;

5) prezintă către Comisia Națională următoarele informații:

a)numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor care au legături strânse cu intermediarul de asigurări;

b) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că legăturile strânse prevăzute la lit. a), nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a competențelor sale de supraveghere;

6) prezintă informaţii privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale autorităţii de supraveghere.

(2) Asistentul în brokeraj persoană juridică întrunește următoarele condiţii:

1) are ca obiect de activitate exclusiv distribuția de asigurări;

2) cuprinde în denumire sintagma „Asistent în brokeraj”;

3) deține o asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare sau o altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului;

4) prezintă către Comisia Națională, următoarele informații:

a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a acționarului sau asociatului cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote;

b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a persoanelor care au legături strânse cu asistentul în brokeraj ;

c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere;

5) acționarii sau asociații cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social nu au contribuit, prin acțiunile sau omisiunile lor în exercitarea unor funcții de conducere, la apariția stării de insolvabilitate a unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate;

6) entitatea, acționarii sau asociații cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, membrii organului executiv și personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse în domeniul economic;

7) membrii organului executiv corespund cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială, de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie;

8) personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială și de formare profesională continuă;

9) înfiinţează şi ţine registrul personalului implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări;

10) prezintă informaţii privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale autorităţii de supraveghere.

(3) Asistentul în brokeraj, persoană fizică sau persoană juridică, nu poate intermedia asigurări decât pentru un broker de asigurare și/sau reasigurare, în limita împuternicirilor brokerului acordate de către asigurător.

(4) Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al asistentului în brokeraj nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.

(5) Dacă un asigurat are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui asistent în brokeraj, brokerul de asigurare, în al cărui nume acționează asistentul în brokeraj, este responsabil faţă de client pentru toate actele sau omisiunile acestuia.

(6) Cerințele privind reputația, condițiile de formare profesională inițială și formarea profesională continuă față de membrii organului executiv, personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție, precum și cerințe de dezvăluire a informațiilor în raport cu acționarii sau asociații ce dețin o participației de peste 10%,

cu persoanele ce au legături strânse cu intermediarul de asigurări, precum și condițiile de raportare ale asistentului în brokeraj se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(7) Procedura şi modul de înregistrare a asistenților în brokeraj în Registrul asistenților în brokeraj, categoriile de informații aferente acestora precum și cerințele față de registrul personalului implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(8) Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(9) Taxa pentru examinarea solicitării de înregistrare în Registrul asistenților în brokeraj se stabilește de Comisia Națională în conformitate cu art. 6 din Legea nr. 192/1998 și se varsă la bugetul acesteia. Dovada achitării taxei se prezintă odată cu cererea.

(10) Taxa pentru examinarea cererii de de înregistrare în Registrul asistenților în brokeraj nu se restituie în cazul refuzului de înregistrare.

Articolul 17. Suspendarea și radierea din Registru a asistentului în brokeraj

(1) Se suspendă înregistrarea asistentului în brokeraj din Registrul asistenților în brokeraj, dacă se atestate, cel puțin, una din următoarele:

a) solicită în scris acest lucru;

b) netransferarea către broker de asigurare, în termenul de scadență și în condițiile prevăzute în contractul de mandat încheiat cu brokerul de asigurare, a primelor de asigurare colectate în numele acestuia;

c) neprezentarea rapoartelor specializate pentru două perioade de raportare consecutive, astfel cum este prevăzut în actele normative ale Comisiei Naționale;

d) persoanele din organul executiv nu corespund cerințelor de bună reputație, formare profesională şi de experiență pentru această funcţie.

(2) Asistenții în brokeraj sunt radiați din Registru a asistenților în brokeraj dacă se atestată cel puțin una din următoarele:

a) solicită în scris acest lucru;

b) încalcă cerințele prevăzute la alin. (1)- (4) din art. 16, precum și nu a înlăturat încălcările în termenul prescris de Comisia Națională;

c) neprezentarea rapoartelor specializate pentru 3 perioade de raportare consecutive, astfel cum este prevăzut în actele normative ale Comisiei Naționale;

d) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate la momentul depunerii cererii de înregistrare în Registrul asistenților în brokeraj către Comisia Națională;

e) nerespectarea de către asistentul în brokeraj a două decizii obligatorii pentru executare privind lichidarea acelorași încălcări;

f) în cazul neînlăturării, în termenul stabilit, a tuturor circumstanțelor care au condus la suspendare a înregistrării în Registrul asistenților în brokeraj;

g) în baza deciziei unei instanțe de judecată.

(3) Comisia Națională informează Autoritatea din statul membru gazdă în legătură cu radierea din Registrul asistenților în brokeraj care a fost înregistrat în registru în temeiul libertății de a presta servicii și libertatea de stabilire în termen de 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei de radiere din registrul corespunzător.

Articolul 18. Înregistrarea și activitatea asistentului auxiliar

(1) Asistentul auxiliar întrunește următoarele condiţii:

1) nu desfășoară activitatea de distribuție de asigurări ca activitate profesională principală;

2) distribuie numai produse de asigurare care sunt complementare unui bun sau serviciu pe care îl comercializează;

3) produsele de asigurare în cauză exclud riscurile din asigurările de viață și de răspundere civilă, cu excepția cazului în care acoperirea unor astfel de riscuri este complementară bunului sau serviciului oferit ca parte a activității sale profesionale principale;

4) Asistentul auxiliar, persoană fizică, prezintă brokerului de asigurare și/sau de reasigurare:

a) numele, prenumele sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor care au legături strânse cu asistentul auxiliar;

b) informații și documente justificative, din care să rezulte că legăturile strânse prevăzute la lit. a) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere;

c) nu este inclus în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu are antecedente penale nestinse în domeniul economic;

d) corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială, formare profesională continuă și experiență pentru această funcție;

e) deține un contract de mandat doar cu un broker de asigurare și pentru a desfășura activitate de distribuție de asigurări;

f) nu poate deține concomitent funcții în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări. Această interdicție se aplică și personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări;

5) Asistentul auxiliar, persoană juridică, prezintă brokerului de asigurare și/sau de reasigurare:

a) numele, prenumele sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al acționarului sau asociatului cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și valoarea participației respective;

b) numele și prenumele sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor care au legături strânse cu asistentul auxiliar;

c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit.b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere;

d) entitatea, acționarii sau asociații cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și membrii organului executiv și persoana responsabilă de distribuția de asigurări nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse în domeniul economic;

e) membrii organului executiv sau persoana responsabilă de distribuția de asigurări corespund cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială, formare profesională continuă și experiență pentru această funcție;

f) personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă;

g) înființează și ține registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări;

h) deține un contract de mandat doar cu un broker de asigurare și pentru a desfășura activitate de distribuție de asigurări;

i) membrii organului executiv și personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al asistentului auxiliar nu pot deține concomitent funcții în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.

(2) Brokerul de asigurare în al cărui nume acționează asistentul auxiliar este responsabil faţă de client pentru toate acțiunile sau inacțiunile acestuia.

(3) Asistentul auxiliar nu are dreptul să încheie contracte de asigurare în numele reprezentatului cu sine însuşi, nici în nume propriu.

(4) Cerințele privind reputația, condițiile de formare profesională inițială și formarea profesională continuă față de persoana responsabilă de distribuția de asigurări, personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări, precum și cerințe de dezvăluire a informațiilor în raport cu acționarii sau asociații ce dețin o participației de peste 10%, cu persoanele ce au legături strânse cu asistentul auxiliar, precum și condițiile de raportare ale asistentului auxiliar, se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(5) Procedura şi modul de înregistrare a asistentului auxiliar, categoriile de informații aferente acestora , precum și cerințele față de registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 19. Radierea asistentului auxiliar

(1) Brokerul de asigurare radiază asistentul auxiliar, dacă:

a) solicită în scris acest lucru;

b) nu transferă către brokerul de asigurare, în termenul de scadenţă prevăzut în contractul de mandat, primele de asigurare colectate în numele acestuia;

c) asistentul auxiliar încetează să mai îndeplinească cerinţele prevăzute la art. 18

(2) Dreptul asistentului auxiliar de a desfășura activitatea de distribuție de asigurări încetează din ziua radierii acestuia din registrul prevăzut la art. 5 alin. (13).

(3) Brokerul de asigurare informează în timp de 2 zile lucrătoare Comisia Națională despre radierea asistentului auxiliar.

(4) Comisia Națională, va informa Autoritatea din statul membru gazdă în legătură cu radierea din registru al asistentului auxiliar care a fost înregistrat în registru în temeiul libertății de a presta servicii și libertatea de stabilire, în termen de 5zile lucrătoare din data recepționării deciziei brokerului de asigurare de radiere din registrul corespunzător.

Articolul 20. Suspendarea și încetarea activității intermediarilor de asigurări și/sau reasigurări

(1) Suspendarea din Registrul intermediarilor de asigurări sau suspendarea licenței intermediarului de asigurări și/sau reasigurări, are drept efect interzicerea activității de distribuție de asigurări.

(2) Activitatea intermediarilor de asigurări și/sau reasigurări poate fi suspendată atât pe toate clasele de asigurare cât și pe unele clase sau activități separat.

(3) Termenul de suspendare a activității intermediarilor de asigurări și/sau reasigurări nu poate depăși 6 luni.

(4) Intermediarul de asigurare și/sau de reasigurare, a cărui activitate a fost suspendată, este obligat, în termenul stabilit în decizia de suspendare, să înlăture încălcările și consecințele lor și să prezinte Comisiei Naționale un raport, în formă scrisă privind înlăturarea încălcărilor, în baza căreia Comisia Națională adoptă hotărârea cu privire la reluarea activitătii intermediarului de asigurări și/sau reasigurări în interiorul termenului de 6 luni.

(5) Radierea intermediarilor de asigurări și/sau reasigurări din registrul corespunzător, atrage încetarea activității intermediarului de asigurări și/sau reasigurări.

(6) Intermediarul de asigurări și/sau reasigurări, care a fost radiat din registru și a cărui activitate a fost încetată, este obligat să întreprindă toate măsurile necesare întru asigurarea protecției intereselor clienților, beneficiarilor asigurării, terților păgubiți și ale altor persoane ale căror drepturi pot fi lezate prin încetarea activității.

(7) Informația privind suspendarea sau încetarea activității intermediarului de asigurări și/sau reasigurări se consemnează în Registrul intermediarului de asigurări și/sau reasigurări nu mai târziu de următoarea zi lucrătoare din ziua adoptării deciziei.

(8) În cazul suspendării sau încetării activității intermediarului de asigurări și/sau reasigurări, acesta este obligat, în termen de 2 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind suspendarea sau încetarea activității, să informeze, după caz, asigurătorul și/sau, reasigurătorul sau brokerul de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări.

(9) În cazul încetării activității, în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind încetarea activității, intermediarul de asigurări și/sau reasigurări transmite, după caz, asigurătorului și/sau reasigurătorului sau brokerului de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări evidența contractelor de asigurare și/sau

reasigurare active, a primelor de asigurare și/sau reasigurare încasate și netransferate, precum și a dosarelor aflate în gestiunea sa.

Articolul 21. Cerințe față de personalul propriu al asigurătorului și/sau reasigurătorului

(1) Asigurătorul ține Registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări și Registrul agenților auxiliari ale căror regim, formă şi conţinut sunt stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) Persoanele cu funcții de conducere a asigurătorului, responsabile pentru activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări, dar și personalul implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări, nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse în domeniul economic.

(3) Membrii organului executiv responsabili pentru activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări corespund cerințelor de bună reputație, inclusiv condițiilor prevăzute la alin.(2), formare profesională inițială, formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie.

(4) Asigurătorul/reasigurătorul desfăşoară activitatea de distribuție de asigurări cu personalul propriu, care corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă.

(5) Asigurătorul va organiza măsuri pentru pregătirea profesională continuă a personalului propriu, a agenților de asigurare, dar și agenților auxiliari.

(6) Personalul asigurătorului implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări nu poate ocupa concomitent funcţii în cadrul unui intermediar de asigurări sau intermediar de asigurări auxiliare.

(7) Cerințele privind reputația, experiență, condițiile de formare profesională inițială și formarea profesională continuă față de persoanele din structura de conducere al asigurătorului responsabile pentru activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări și față de personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări, precum și condițiile de raportare, se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 22. Cerințe de formare profesională

(1) Cerințele privind formarea profesională pentru distribuitorii de asigurării, sunt prevăzute în Anexa la prezenta lege.

(2) Cerinţele prevăzute la alin. (1), privind formarea profesională continuă, se consideră a fi îndeplinite pe baza a cel puţin 20 ore de formare sau pregătire profesională anual, ţinând seama de natura produselor vândute, tipul de distribuitor, rolul pe care îl îndeplinesc și activitatea desfășurată în cadrul distribuitorului de asigurări și/sau reasigurări.

(3) Persoanele implicate direct în activitatea de distribuție de asigurări vor respecta cerințele de formare profesională continuă pentru menținerea unui nivel adecvat de performanță, corespunzător rolului pe care îl îndeplinesc și pieței relevante.

Articolul 23. Cerințe organizatorice

(1) Primele de asigurare sau de reasigurare, achitate de către contractant, asigurat ori reasigurat sau alt plătitor către intermediarul de asigurări şi/sau de reasigurări și intermediarul de asigurări auxiliare, se consideră transferate asigurătorului sau reasigurătorului la momentul plăţii.

(2) Despăgubirile şi/sau îndemnizațiile de asigurare, achitate de asigurător sau reasigurător prin intermediarii de asigurări, se consideră transferate asiguraților sau reasiguraţilor, beneficiarilor asigurării în momentul, în care ultimii le încasează efectiv.

(3) Intermediarii de asigurări şi/sau de reasigurări și intermediarii de asigurări auxiliare efectuează încasările şi plăţile făcute în numele sau în contul contractanţilor, asiguraţilor, reasiguraţilor, reprezentând prime sau despăgubiri şi/sau îndemnizații de asigurare, prin conturi de plăți, altele decât conturile prin care îşi desfăşoară activitatea curentă. Mijloacele bănești, aflate în conturile de plăți, deschise conform prezentului alineat, nu fac și nu pot face obiectul unei proceduri de executare silită împotriva intermediarului de asigurări şi/sau de reasigurări și intermediarului de asigurări auxiliare, și nu pot fi urmărite sau incluse în masa debitoare în cazul insolvabilității acestuia, decât pentru scopul prevăzut în prezentul alineat.

(4) Disponibilităţile din conturile bancare, prevăzute la alin. (3), se utilizează exclusiv pentru satisfacerea obligaţiilor faţă de asigurători sau reasigurători pentru sumele încasate cu titlu de prime de asigurare şi/sau de reasigurare ori faţă de contractanţi, asiguraţi, reasiguraţi, beneficiarii asigurării şi terţii păgubiţi pentru sumele încasate cu titlu de despăgubiri şi/sau îndemnizații de asigurare.

(5) În caz de insolvabilitate a intermediarului de asigurări şi/sau de reasigurări, sumele prevăzute la alin. (1) și (2) se transferă în conturi de plăți separate, utilizate exclusiv pentru satisfacerea creanţelor creditorilor prevăzuţi la respectivele alineate.

(6) Nu se permite activitatea de distribuție de asigurări în vederea încheierii unui contract de asigurare cu o societate de asigurare care nu este autorizată sau nu are, potrivit legii, dreptul de a desfășura activitate de asigurare pe teritoriul Republicii Moldova.

(7) Pentru a asigura respectarea cerinţelor de la art. 21 alineatele (2) – (5) , asigurătorul și/sau reasigurătorul, aprobă, aplică și revizuiesc periodic, dar nu mai rar de odată pe an, politici interne și proceduri interne.

(8) Asigurătorul și/sau reasigurătorul instituie o funcţie internă care să asigure aplicarea corespunzătoare a politicilor și procedurilor aprobate.

(9) Asigurătorul și/sau reasigurătorul instituie, mențin și actualizează constant un registru al tuturor documentelor relevante în legătură cu aplicarea art. 21 alineatelor (2) - (5). Societățile comunică, la cerere, Comisiei Naționale numele persoanei responsabile pentru funcţia respectivă.

Articolul 24. Reclamații și soluționare extrajudiciară a litigiilor

(1) Clienții și alte părți interesate, inclusiv asociațiile de consumatori și entitățile calificate să reprezinte interesele consumatorilor, au dreptul de a depune reclamații la distribuitorul de asigurări și/sau de reasigurări cu privire la activitatea sa.

(2) Distribuitorul de asigurări și/sau de reasigurări are obligația de a primi și de a înregistra reclamațiile depuse potrivit alin. (1) și de a lua toate măsurile necesare pentru a răspunde la reclamații, în condițiile prevăzute de Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.

(3) Fără a aduce atingere dreptului consumatorilor de a se adresa instanțelor judecătorești sau de a sesiza Comisia Națională, litigiile dintre consumatori și distribuitorii de asigurări și/sau de reasigurări pot fi soluționate prin mecanismele de soluționare alternativă a litigiilor, prevăzute de Legea nr. 105/2003, inclusiv prin entitățile de soluționare alternativă a litigiilor competente, precum și prin procedura medierii reglementată de Legea nr. 9/2026 privind medierea și statutul mediatorului.

(4) În cazul litigiilor transfrontaliere dintre clienți și distribuitorii de asigurări și/sau de reasigurări, Comisia Națională cooperează cu autoritățile competente din alte state membre, inclusiv prin schimb de informații, în vederea facilitării accesului la mecanismele de soluționare alternativă a litigiilor și a asigurării aplicării drepturilor și obligațiilor care decurg din prezenta lege.

CAPITOLUL III
CERINȚELE DE INFORMARE ȘI NORME DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ

Articolul 25. Principii generale

(1) Distribuitorii de asigurări şi sau reasigurări acţionează onest, corect şi profesionist, astfel încât să corespundă cel mai bine intereselor clienţilor.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 105/2003, informaţiile legate de obiectul prezentei legi, inclusiv publicitatea adresată clienţilor sau potenţialilor clienţi de către distribuitorii de asigurări, sunt corecte, clare şi neînşelătoare, și includ informația dacă distribuitorul de asigurări acționează în interesele clientului sau în numele asigurătorului. Publicitatea este clar identificabilă ca atare.

(3) Se interzice distribuitorilor de asigurări să fie remuneraţi, să îşi remunereze personalul sau, să evalueze performanţele într-un mod care intră în conflict cu obligaţia de a acţiona în conformitate cu interesul clienţilor, potrivit dispoziţiilor legale.

(4) Se interzice distribuitorilor de asigurări adoptarea măsurilor, care prin intermediul remunerării al obiectivelor de vânzări sau prin alte mijloace, constituie un stimulent pentru sine sau pentru personalul său, de a recomanda clienţilor un anumit produs de asigurare, atunci când distribuitorul de asigurări ar putea oferi un alt produs de asigurare care ar răspunde mai bine nevoilor clienţilor respectivi.

Articolul 26. Informații generale furnizate de distribuitorii de asigurări

(1) Înaintea încheierii unui contract de asigurare, intermediarii de asigurări prezintă clienților, în timp util următoarele informaţii:

1) denumirea sau numele prenumele după caz;

2) sediul sau domiciliul, după caz;

3) tipul intermediarului de asigurări;

4) dacă oferă consultanţă cu privire la produsele de asigurare intermediate;

5) procedura de a depune reclamații sau de a aplica la proceduri extrajudiciare, astfel cum e prevăzut la art. 24;

6) registrul în care sunt înscrişi şi modalităţile prin care se poate verifica acest lucru;

7) dacă intermediarul de asigurări reprezintă clientul sau acţionează pentru şi în numele asigurătorului;

8) în legătură cu contractul propus sau contractul pentru care oferă consultanță:

a) dacă oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale;

b) dacă are obligația contractuală de a desfășura activitatea de distribuție exclusiv cu unul sau mai mulți asigurători, caz în care comunică denumirea acestor asigurători;

c) dacă nu are obligația contractuală de a desfășura activitatea de distribuție exclusiv cu unul sau mai mulți asigurători și dacă nu oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale, caz în care comunică denumirea asigurătorului cu care poate lucra și cu care lucrează efectiv.

9) natura remunerației primite în legătură cu contractual de asigurare;

10) modul în care este remunerat în legătură cu contractul de asigurare, cu precizarea dacă remunerația:

a) constă într-un onorariu plătit direct de client. În acest caz, intermediarul de asigurări informează clientul cu privire la cuantumul onorariului sau, dacă nu este posibil, cu privire la metoda de calculare a onorariului;

b) pe baza unui comision de orice fel, și anume remunerația inclusă în prima de asigurare;

c) constă într-un alt tip de beneficiu economic, oferit sau acordat în legătură cu contractul de asigurare;

d) constă într-o combinație a formelor prevăzute la lit. a) – c).

11) dacă deține, direct sau indirect, o participație de cel puțin 10% din capitalul sau drepturile de vot ale unui asigurător;

12) dacă un asigurător sau societatea-mamă a acestuia deține, direct sau indirect, o participație de cel puțin 10% din capitalul sau drepturile de vot ale intermediarului de asigurări.

13) în cazul contractelor de asigurare generală:

a) legea aplicabilă contractului, în cazul în care părțile nu au libertatea de a o alege;

b) faptul că părțile au libertatea de a alege legea aplicabilă, precum și, în acest caz, legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă.

(2) În cazul în care, după încheierea contractului de asigurare, clientul efectuează, în temeiul contractului, plăți către intermediarul de asigurări sau prin intermediul acestuia, altele decât primele de asigurare ori plățile programate, intermediarul de asigurări furnizează clientului, înainte de efectuarea fiecărei astfel de plăți, informațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Înaintea încheierii unui contract de asigurare, intermediarii de asigurări auxiliare prezintă clienţilor în timp util următoarele informaţii:

1) denumirea sau numele prenumele după caz;

2) sediul sau domiciliul, după caz;

3) tipul intermediarului de asigurări;

4) procedura de a depune reclamații sau de a aplica la proceduri extrajudiciare, astfel cum e prevăzut la art. 24;

5) registrul în care sunt înscrişi şi modalităţile prin care se poate verifica acest lucru;

6) modul în care este remunerat în legătură cu contractul de asigurare, cu precizarea dacă remunerația:

a) constă într-un onorariu plătit direct de client. În acest caz, intermediarul de asigurări informează clientul cu privire la cuantumul onorariului sau, dacă nu este posibil, cu privire la metoda de calculare a onorariului;

b) constă într-un comision inclus în prima de asigurare;

c) constă într-un alt tip de beneficiu economic, oferit sau acordat în legătură cu contractul de asigurare;

d) constă într-o combinație a formelor prevăzute la lit. a) – c);

7) în cazul contractelor de asigurare generală încheiate cu clientul:

a) legea aplicabilă contractului, în cazul în care părțile nu au posibilitatea de a o alege;

b) faptul că părțile sunt libere să aleagă legea aplicabilă, precum și, în acest caz, legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă;

(4) Înaintea încheierii unui contract de asigurare, asigurătorul prezintă clienţilor în timp util, următoarele informaţii:

1) denumirea;

2) sediul;

3) mențiune că este un asigurător;

4) dacă oferă consultanţă cu privire la produsele de asigurare comercializate;

5) procedura de a depune reclamații sau de a aplica la proceduri extrajudiciare, astfel cum e prevăzut la art. 24.

6) modul în care asigurătorul remunerează personalul în legătură cu contractul de asigurare.

7) În cazul în care, după încheierea contractului de asigurare, clientul efectuează, în temeiul contractului, plăți către asigurător, altele decât primele de asigurare ori plățile programate, asigurătorul furnizează, înainte de efectuarea fiecărei astfel de plăți, informațiile prevăzute la prezentul aliniat;

8) în cazul contractelor de asigurare generală cu clientul:

a) legea aplicabilă contractului, în cazul în care părțile nu au posibilitatea de a o alege;

b) faptul că părțile sunt libere să aleagă legea aplicabilă, precum și, în acest caz, legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă.

(5) În cazul în care un distribuitor de asigurări este responsabil de furnizarea unui regim obligatoriu de pensii ocupaționale instituit prin lege, iar un angajat este înscris în acest regim fără a fi luat individual decizia de aderare, distribuitorul furnizează angajatului informațiile prevăzute în prezentul capitol imediat după înscriere.

Articolul 27. Consultanța și standardele pentru vânzări atunci când nu se oferă consultanţă

(1) Înainte de încheierea unui contract de asigurare, distribuitorul de asigurări specifică, în baza informaţiilor obţinute de la client, cerinţele și nevoile acestuia și îi furnizează informaţii obiective privind produsul de asigurare, într-o formă ușor de înţeles, pentru a permite clientului să ia o decizie în cunoștinţă de cauză.

(2) Fiecare contract propus trebuie să corespundă cerinţelor și nevoilor de asigurare ale clientului.

(3) În cazul în care se oferă consultanţă înainte de încheierea unui contract de asigurare, distribuitorii de asigurări furnizează clientului o recomandare personalizată, explicând de ce un anumit produs este cel mai adecvat pentru cerinţele şi nevoile clientului.

(4) Obligaţiile prevăzute la alin. (1) - (3) sunt adaptate în funcţie de complexitatea produsului de asigurare propus şi tipul de client.

(5) În cazul în care intermediarul de asigurări informează clientul că oferă consultanță în baza unei analize imparțiale și personale, acesta oferă consultanța în baza unei analize documentate a unui număr suficient de mare de oferte de asigurare comparabile, disponibile pe piața relevantă, astfel încât să poată formula clientului o recomandare personalizată, în conformitate cu criterii profesionale, cu privire la contractul de asigurare, care ar răspunde cel mai bine necesităților și cerințelor clientului.

(6) La determinarea caracterului „suficient de mare”, se ține cont, cel puțin, de:

a)cerințele și nevoile clientului;

b)numărul furnizorilor activi pe piața relevantă și, după caz, cota lor de piață;

c)numărul produselor relevante disponibile de la fiecare furnizor;

d)caracteristicile produselor.

(7) Criteriile profesionale utilizate pentru analiză și recomandare includ cel puțin, după caz:

a)riscurile acoperite și nivelul acoperirii (limite/sume asigurate, sub-limite);

b)excluderile relevante și condițiile de aplicare;

c)franșizele și alte participări ale asiguratului;

d)durata contractului și condițiile de reînnoire, modificare și încetare;

e)prima/costul total și modalitatea de plată;

f)condițiile de notificare, instrumentare a daunelor și de plată a despăgubirilor/indemnizațiilor, inclusiv obligațiile clientului;

g)servicii de asistență incluse și alte beneficii relevante pentru nevoile clientului;

h)restricțiile teritoriale și alte limitări esențiale;

i)compatibilitatea produsului cu scopul urmărit de client și profilul acestuia, în măsura în care este relevant.

(8) Intermediarul în asigurări trebuie să poată face dovada că a respectat cerințele și criteriile prevăzute de prezentul articol în efectuarea analizei și formularea recomandării prezentate, în cazul consultanței bazate pe o analiză imparțială și

personală, prin informații privind ofertele analizate, criteriile aplicate, rezultatul comparației și justificarea recomandării..

(9) Intermediarul în asigurări nu poate utiliza formula „analiză imparțială și personală” sau formule similare acesteia atunci când analiza se limitează, în fapt, la produse ale unui singur furnizor sau ale furnizorilor cu care are aranjamente de exclusivitate ori legături strânse, fără o justificare obiectivă raportată la piața relevantă și la cerințele și nevoile clientului.

(10) Fără a aduce atingere prevederilor art. 88, alin. (1) și alin. (2) din Legea nr.92/2022înainte de încheierea unui contract de asigurare, indiferent dacă se acordă sau nu consultanță şi indiferent dacă produsul de asigurare face sau nu parte dintr-un pachet în conformitate cu art. 29, distribuitorul de asigurări furnizează clientului informaţiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă uşor de înţeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoştinţă de cauză, ţinând seama de complexitatea produsului de asigurare și de tipul clientului.

(11) Informațiile prevăzute la art. 26 și alin. (1) – (10) din prezentul articol, nu este obligatorie în cazul în care distribuitorul de asigurări desfășoară activități de distribuție de asigurări de riscuri majore.

(12) În cazul distribuției produselor de asigurare generală, prevăzute de Secțiunea B din anexa Legii nr. 92/2022, informaţiile prevăzute la alin. (10) se transmit, utilizând un document de informare standardizat privind produsul de asigurare, pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.

(13) Document de informare privind produsul de asigurare (IPID) este elaborat de creatorul produsului de asigurare, și:

a) este un document distinct, informația fiind expusă într-o formă succintă;

b) conține informații prezentate și aranjate în pagină astfel încât să fie clare și ușor de citit, cu caractere de dimensiune lizibilă;

c) nu este mai puțin inteligibil în eventualitatea în care originalul color este imprimat sau fotocopiat în alb-negru;

d) este scris în limba română sau, în temeiul unui acord dintre client și asigurător sau intermediarul de asigurări, într-o altă limbă;

e) este formulat clar și lipsit de ambiguitate;

f) conține, în partea de sus a primei pagini, denumirea „Document de informare privind produsul de asigurare”;

g) include o declarație cu privire la faptul că informațiile precontractuale și contractuale complete sunt furnizate în alte documente.

(14) Documentul de informare privind produsul de asigurare conține informații cu privire la:

a) tipul de asigurare;

b) acoperirea prin asigurare, principalele riscuri acoperite, suma asigurată și, după caz, acoperirea geografică și riscurile excluse, prezentate sub forma unui rezumat;

c) metodele de plată a primelor de asigurare și frecvența plăților;

d) principalele excluderi pentru care nu se achită despăgubiri sau indemnizații de asigurare;

e) obligațiile la începutul contractului;

f) obligațiile pe durata contractului;

g) obligațiile în cazul solicitării de despăgubiri;

h) perioada de asigurare, inclusiv momentul la care începe și la care încetează aceasta;

i) modalitatea de rezoluțiune a contractului.

(15) IPID se furnizează împreună cu celelalte informații, a căror comunicare este prevăzută de lege, cu respectarea cerințelor prevăzute la alin. (1) – (3).

(16) Formatul IPID se stabilește prin actul normativ al Comisiei Naționale.

Articolul 28. Condiții de transmitere a informației

(1) Distribuitorul de asigurări furnizează clientului informaţiile prevăzute la art. 26, art. 27, și art. 33:

a) pe hârtie;

b) cu claritate şi precizie, într-un mod care să fie pe înţelesul acestuia;

c) în limba română sau în limba oficială a statului membru UE, în care este situat riscul ori a statului membru, în care se asumă angajamentul sau în orice altă limbă agreată de părţi; și

d) gratuit.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a) informaţiile prevăzute la art. 26, art. 27 și art. 33 pot fi furnizate clientului folosind unul dintre următoarele mijloace de comunicare:

a) un suport durabil, altul decât hârtia, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (4); sau

b) o pagina web oficială sau o aplicaţie mobilă, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (5).

(3) În cazul în care informaţiile respective sunt furnizate clientului potrivit alin. (2), acestuia i se furnizează, la cerere şi în mod gratuit, o copie pe suport hârtie.

(4) Informațiile menționate la art. 26, art. 27 și art. 33 pot fi furnizate utilizând un suport durabil, altul decât hârtia, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) utilizarea suportului durabil este adecvată în contextul activităţii desfăşurate între distribuitorii de asigurări şi clienţi;

b) oferirea posibilităţii clienţilor de a alege între informaţii pe hârtie şi pe un alt suport durabil, aceştia alegând a doua variantă.

(5) Informaţiile prevăzute la art. 26, art. 27 și art. 33 sunt furnizate prin intermediul unei pagini web sau aplicații mobile, dacă se adresează personal clienţilor sau dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) furnizarea informațiilor respective prin intermediul unei pagini web sau aplicații mobile este adecvată în contextul activităţii desfăşurate între distribuitorii de asigurări şi clienţi;

b) clienții și-au dat acordul cu privire la furnizarea informațiilor respective prin intermediul unei pagini web sau aplicații mobile;

c) clienților le-a fost transmisă, prin mijloace electronice, adresa paginii web şi le-a fost comunicat locul de pe pagină sau din aplicaţia mobilă, unde pot fi accesate informaţiile respective;

d) se garantează faptul că informaţiile respective rămân accesibile pe pagina web sau aplicația mobilă, pe toată perioada care este în mod rezonabil necesară clientului pentru a le consulta.

(6) În sensul prevederilor alin. (4) şi alin. (5), furnizarea informaţiilor utilizând un suport durabil, altul decât hârtia, sau prin intermediul unei pagini web sau aplicații mobile se consideră a fi adecvată dacă există dovezi, că respectivii clienţi au acces la internet în mod regulat. Furnizarea de către client a unei adrese de e-mail, în scopul activităţii respective, este considerată o astfel de dovadă.

(7) În cazul vânzării prin comunicare telefonică vocală, informaţiile furnizate clienţilor înainte de încheierea contractului, inclusiv documentul de informare privind produsul de asigurare, sunt furnizate în conformitate cu Legea privind contractele la distanță pentru servicii financiare de consum şi cu cele ale Uniunii Europene, aplicabile comercializării la distanţă a serviciilor financiare pentru consumatori.

(8) În situaţia prevăzută la alin. (7), în care clienţii optează pentru obţinerea informaţiilor prealabile pe un suport durabil, altul decât hârtia, în conformitate cu alin. (4), acestea sunt furnizate de către distribuitorii de asigurări, în conformitate cu alin. (1) sau alin. (2), imediat după încheierea contractului de asigurare.

Articolul 29. Vânzarea combinată

(1) În situația în care un produs de asigurare este oferit împreună cu un serviciu sau produs auxiliar, care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceluiaşi contract, distribuitorii de asigurări informează clienţii despre posibilitatea de a cumpăra separat diferite componente. În caz afirmativ, distribuitorii de asigurări furnizează o descriere adecvată a fiecărei componente ale contractului sau pachetului, precum şi o listă separată a costurilor şi cheltuielilor pentru fiecare componentă.

(2) În circumstanţele prevăzute la alin. (1) şi atunci când riscul sau acoperirea de asigurare, care rezultă dintr-un astfel de contract sau pachet propus unui client, sunt diferite de cele asociate componentelor luate separat, distribuitorii de asigurări furnizează o descriere adecvată a diferitelor componente ale contractului sau pachetului, precum şi a modului în care interacțiunea dintre acestea modifică riscul sau acoperirea de asigurare.

(3) În situația în care un produs de asigurare este auxiliar unui bun sau serviciu, care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceluiași contract, distribuitorii de asigurări oferă clienţilor posibilitatea de a cumpăra separat bunul sau serviciul.

(4) În cazul în care un produs de asigurare este auxiliar unui serviciu sau unei activităţi de investiţii în sensul definiţiei prevăzute de Legea nr. 181/2026 , sau unui cont de plăţi în sensul definiției prevăzute în Legea privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază, alin. (3) nu se aplică.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) şi (3), distribuitorii de asigurări specifică cerinţele şi necesităţile clienţilor în legătură cu produsele de asigurare care fac parte din pachetul global sau din acelaşi acord.

(6) Prezentul articol nu interzice distribuţia de produse de asigurare, care oferă acoperiri pentru diverse tipuri de riscuri, denumite în continuare poliţe de asigurare multirisc.

Articolul 30. Cerințe de supraveghere și guvernanța internă a produsului de asigurare

(1) Înainte de comercializarea sau distribuția către client a unui produs de asigurare, creatorii de produse, menţin, aplică și revizuiesc o procedura internă de aprobare a fiecărui produs de asigurare sau de ajustare semnificativă a produselor de asigurare existente.

(2) Procesul de aprobare a produselor este proporțional cu natura produsului de asigurare și adecvat acesteia.

(3) Prin procesul de aprobare a produselor de asigurare se realizează următoarele:

a) identificarea unei pieţe-ţintă pentru fiecare produs;

b) evaluarea riscurilor relevante conexe pieţei-ţintă;

c) consecvenţa strategiei de distribuţie preconizate cu piaţa- ţintă identificată;

d) includerea măsurilor rezonabile pentru a asigura distribuţia produsului de asigurare pe piaţa-ţintă identificată.

(4) Creatorul de produse de asigurare înţelege și revizuiește periodic produsele de asigurare pe care le oferă sau le comercializează, ţinând cont de orice eveniment ce ar putea afecta în mod semnificativ riscul potenţial conex pieţei-ţintă identificate, evaluând cel puţin următoarele:

a) dacă produsul respectă în continuare nevoile pieţei-ţintă identificate;

b) dacă strategia de distribuţie preconizată este în continuare adecvată.

(5) Creatorii de produse de asigurare care creează produse de asigurare pun la dispoziţia distribuitorilor toate informaţiile adecvate privind produsul de asigurare şi procesul de aprobare a produsului, inclusiv piaţa-ţintă identificată a produsului de asigurare.

(6) Distribuitorii de asigurări, care oferă consultanţă cu privire la produsele de asigurare create de alţi distribuitori sau propun astfel de produse, instituie mecanisme adecvate pentru a obţine informaţiile prevăzute la alin. (5) şi pentru a înţelege caracteristicile şi piaţa-ţintă identificată pentru fiecare produs de asigurare.

(7) Politicile, procesele şi mecanismele prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere cerinţelor din prezenta lege, inclusiv celor cu privire la publicare, caracterul adecvat şi corespunzător, identificarea şi gestionarea conflictelor de interese, precum şi la stimulente.

(8) Produsele de asigurare care constau în asigurarea unor riscuri majore sunt exceptate de la aplicarea prezentului articol.

(9) Cerințele de supraveghere și de guvernanță a produselor de asigurare aplicabile asigurătorilor și distribuitorilor de asigurări, ținând seama în mod

proporțional de activitățile desfășurate, de natura produselor de asigurare vândute și de natura distribuitorului, sunt stabilite în actele normative ale Comisiei Naționale.

CAPITOLUL IV
CONDIȚII SUPLIMENTARE PRIVIND PRODUSELE DE INVESTIȚII BAZATE PE ASIGURĂRI

Articolul 31. Domeniul de aplicare a condițiilor suplimentare

(1) Prezentul capitol prevede cerinţe suplimentare faţă de cele prevăzute la art. 25, art. 26 și art. 27, în cazul în care distribuţia de asigurări se referă la vânzarea de produse de investiţii, bazate pe asigurări de către:

a) asigurători;

b) intermediarii de asigurări.

Articolul 32. Conflicte de interese

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 25, asigurătorii și intermediarii de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări instituie, adoptă și implementează măsuri organizatorice și administrative eficace prin care se asigură că sunt luate toate măsurile rezonabile pentru a preveni ca interesele clientului să fie afectate în mod negativ de conflicte de interese, în sensul alin. (3) – (6).

(2) Măsurile organizatorice și administrative prevăzute la alin. (1) sunt proporționale cu activitățile desfășurate, tipul distribuitorului, natura și complexitatea produselor IBIP distribuite, precum și cu tipul clientului vizat.

(3) Intermediarii de asigurări și asigurătorii iau toate măsurile necesare pentru identificarea conflictelor de interese dintre ei, inclusiv managerii și angajații lor sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de ei printr-o relație de control, și clienții lor, ori dintre un client și altul, care apar în cursul desfășurării oricăror activități de distribuție de asigurări.

(4) În cazul în care măsurile organizatorice și administrative adoptate în conformitate cu alin. (1) și alin. (2) nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, evitarea riscului de afectare a intereselor clientului, intermediarul de asigurări sau asigurătorul comunică în mod clar clientului, în timp util, înainte de încheierea contractului de asigurare, natura generală și/sau sursele conflictului de interese.

(5) Prin derogare de la art. 28 alin. (1), informațiile prevăzute la alin. (4):

a)se furnizează pe un suport durabil; și

b)includ detalii suficiente, având în vedere natura clientului, pentru a-i permite acestuia să ia o decizie în cunoștință de cauză cu privire la activitatea de distribuție în contextul căreia apare conflictul de interese.

(6) Comisia Națională adoptă acte normative pentru:

a) a preciza măsurile pe care intermediarii de asigurări sau asigurătorii le pot lua în mod rezonabil pentru a identifica, a preveni, a gestiona și a divulga conflictele de interese în legătură cu distribuția produselor de investiții bazate pe asigurări;

b) a stabili criteriile pentru determinarea tipurilor de conflicte de interese a căror existență poate aduce atingere intereselor clienților sau clienților potențiali.

Articolul 33. Informarea clienților

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 26, clienților și clienților potențiali li se pun la dispoziție, în timp util, înainte de încheierea unui contract, informaţii adecvate privind distribuţia de produse de investiţii bazate pe asigurări și privind toate costurile și cheltuielile conexe. Informaţiile respective includ cel puţin următoarele:

a) în situaţia în care se oferă consultanţă: opțiunea intermediarilor de asigurări sau asigurătorului de a furniza clientului o evaluare periodică a adecvării produselor de investiţii bazat pe asigurări, recomandate clientului respectiv, potrivit art. 35;

b) în ceea ce privește informațiile despre produsele de investiții bazate pe asigurări și strategiile de investiții propuse: recomandări adecvate și avertizări privind riscurile inerente produselor de investiţii bazate pe asigurări sau strategiilor de investiţii specifice propuse;

c) în ceea ce privește informațiile referitoare la toate costurile și cheltuielile conexe privind distribuţia de produse de investiţii bazate pe asigurări: inclusiv costul consultanței, după caz, costul produsului de investiţii bazat pe asigurări recomandat sau prezentat spre vânzare clientului și modalitatea de plată, inclusiv eventualele plăţi de către terţi.

(2) Informaţiile privind toate costurile, inclusiv costurile asociate distribuţiei produsului de investiţii bazat pe asigurări, cu excepția celor provocate de materializarea riscului de piaţă subiacent, sunt comunicate în formă agregată pentru a permite clientului să înţeleagă care este costul global și efectul cumulativ asupra rentabilităţii investiţiei. La cererea clientului, se furnizează și o prezentare defalcată a costurilor și cheltuielilor.

(3) Dacă este cazul, informaţiile prevăzute la alin. (2) sunt furnizate clientului periodic, ori de câte ori este necesar, dar cel puţin o dată pe an, pe durata ciclului de viaţă al investiţiei.

(4) Informaţiile menţionate la alin. (1) – (3) se furnizează într-o formă ușor de înţeles, astfel încât clientul sau clientul potenţial să fie în mod rezonabil în măsură să înţeleagă natura și riscurile produsului de investiţii bazat pe asigurări care le este oferit și, prin urmare, să ia decizii de investiţii în cunoștinţă de cauză.

(5) Fără a aduce atingere prevederilor art. 26 alin. (1) pct. 9) și 10) și art. 26 alin. (2), se consideră că distribuitorii de asigurare își îndeplinesc obligaţiile prevăzute la art. 25 alin. (1) și la art. 32 în cazul în care plătesc sau li se plătește orice onorariu sau comision ori acordă sau li se acordă orice fel de beneficii nepecuniare în legătură cu distribuţia unui produs de investiţii bazat pe asigurări sau a unui serviciu auxiliar către sau de către orice parte cu excepţia clientului sau a unui împuternicit al acestuia doar atunci când plata sau beneficiul:

a) nu are efecte negative asupra calităţii serviciului relevant furnizat către client; și

b) nu aduce atingere obligaţiei intermediarilor de asigurări sau asigurătorilor de a acţiona onest, corect și profesionist în interesul suprem al clientului său.

(6) Comisia Națională adoptă acte normative privind cerințele de informare și normele de conduită profesională aplicabile distribuției de produse de investiții bazate pe asigurări, inclusiv pentru a preciza:

a) criteriile pentru a evalua dacă stimulentele, plătite sau primite de către un intermediar de asigurări sau un asigurător, au un impact negativ asupra calităţii serviciului relevant furnizat clientului ;

b) criteriile pentru evaluarea respectării de către intermediarii de asigurări și asigurătorii, care plătesc sau primesc stimulente, a obligaţiei de a acţiona onest, corect și profesionist, în interesul suprem al clientului.

(7) Actele normative menţionate la alineatul (6) iau în considerare:

a) natura serviciilor oferite sau furnizate clientului sau clientului potenţial, ţinând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvenţa tranzacţiilor;

b) natura produselor oferite sau avute în vedere, incluzând diferite tipuri de produse de investiţii bazate pe asigurări.

Articolul 34. Documentul cu informații esențiale pentru produsele de investiții bazate pe asigurări

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 33, în cazul distribuției produselor de investiții bazate pe asigurări, distribuitorul de asigurări furnizează clientului un document cu informații esențiale referitoare la produsul de investiție bazate pe asigurări, denumit „Documentul cu informații esențiale”.

(2) Documentul cu informații esențiale este un document distinct precis, corect, clar și lipsit de ambiguitate.

(3) Documentul cu informații esențiale conține cel puțin informații referitoare la natura și caracteristicile produsului, inclusiv la posibilitatea de a pierde capital, la costurile și profilul de risc al produsului, informații relevante cu privire la performanța produsului și alte informații specifice, care pot fi necesare pentru înțelegerea caracteristicilor unor tipuri de produse distincte

(4) Documentul cu informații esențiale se elaborează de către creatorul produsului de investiții bazat pe asigurări și se pune la dispoziția distribuitorului, care îl furnizează clientului înaintea încheierii contractului de asigurare.

(5) Cerințele privind conținutul, forma și furnizarea documentului cu informații esențiale sunt stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 35. Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător și raportarea către clienti

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 27 alin. (1) – (3), atunci când oferă consultanţă privind un produs de investiţii bazat pe asigurări, intermediarul de asigurări sau asigurătorul colectează toate informațiile necesare cu privire la:

a) cunoștinţele și experienţa clientului sau potenţialului client în domeniul de investiţii relevant pentru tipul respectiv de produs sau serviciu;

b) situaţia financiară a persoanei respective, inclusiv capacitatea sa de a suporta pierderi;

c) obiectivele sale de investiţii, inclusiv toleranţa sa la risc.

(2) Pe baza informațiilor prevăzute la alin. (1), intermediarul de asigurări sau asigurătorul recomandă clientului sau potenţialului client produsele de investiţii bazate pe asigurări, care îi sunt adecvate și, în special, care corespund toleranţei sale la risc și capacităţii sale de a suporta pierderi.

(3) În cazul în care un intermediar de asigurări sau un asigurător furnizează o recomandare personalizată privind un produs de investiții bazat pe asigurări și recomandă, un pachet de servicii ori produse combinate, în conformitate cu art. 29, întregul pachet combinat trebuie să fie adecvat pentru client.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor art. 27 alin. (1) – (3), în cazul în care nu se oferă consultanţă în legătură cu produsele de investiții bazate pe asigurări, intermediarul de asigurări sau asigurătorul solicită clientului ori potențialului client să furnizeze informații privind cunoștințele și experiența sa în domeniul investițional relevant pentru tipul specific de produs sau serviciu oferit ori solicitat, astfel încât să poată evalua dacă produsul de investiții bazat pe asigurări sau serviciul avut în vedere este corespunzător pentru acesta. În cazul în care se are în vedere un pachet de servicii sau de produse combinate, în conformitate cu art. 29, evaluarea analizează dacă pachetul combinat general este corespunzător.

(5) În cazul în care intermediarul de asigurări sau asigurătorul consideră, pe baza informaţiilor primite în conformitate cu alin. (4), că produsul nu este corespunzător pentru client sau potenţialul client, intermediarul de asigurări sau asigurătorul avertizează clientul sau potenţialul client în acest sens.

(6) În cazul în care clientul sau potenţialul client nu furnizează informaţiile menţionate la alin. (4) sau în cazul în care aceştia furnizează informaţii insuficiente în ceea ce privește cunoștinţele și experienţa lor, intermediarul de asigurări sau asigurătorul îi avertizează că nu este în măsură să determine dacă produsul vizat este corespunzător pentru ei.

(7) Fără a aduce atingere prevederilor art. 27 alin. (1) – alin. (3), în cazul în care nu se oferă consultanţă în legătură cu produsele de investiţii bazate pe asigurări, intermediarii de asigurări și asigurătorii pot desfășura pe teritoriul Republicii Moldova activităţi de distribuţie de asigurări fără a fi necesar să obţină informaţiile sau să facă evaluarea prevăzută la alin. (4) – (6), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1) activităţile vizează unul dintre următoarele produse de investiţii bazate pe asigurări:

a) contracte care prevăd expunerea investiţiilor doar la instrumente financiare considerate a nu fi complexe, potrivit legislației privind instrumente financiare și activități de investiții, precum și nu includ o structură care face dificilă înţelegerea de către client a riscurilor implicate; sau

b) alte investiţii bazate pe asigurări, care nu sunt complexe în sensul prezentului alineat;

2) activitatea de distribuţie de asigurări se desfășoară la inițiativa clientului sau a potenţialului client;

3) clientul sau potenţialul client a fost informat în mod clar cu privire la faptul că, în cadrul respectivei activităţi de distribuţie de asigurări, intermediarul de asigurări sau asigurătorul nu are obligaţia de a evalua dacă produsul de investiţii bazat pe asigurări sau activitatea de distribuție de asigurări prestată sau oferta este adecvată și că respectivul client sau potenţial client nu beneficiază de protecţia aferentă normelor relevante de conduită profesională;

4) intermediarul de asigurări sau asigurătorul îndeplinește obligaţiile prevăzute la art. 32.

(8) Intermediarul de asigurări sau asigurătorul mențin o evidență, care cuprinde documentul sau documentele convenite între intermediarul de asigurări sau asigurător și client, în care sunt specificate:

a) drepturile și obligaţiile părţilor, cu posibilitatea de a le stipula prin trimiteri la alte documente sau norme legale;

b) condiţiile, în care intermediarul de asigurări sau asigurătorul furnizează servicii clientului.

(9) Intermediarul de asigurări sau asigurătorul furnizează clientului, pe un suport durabil, rapoarte adecvate privind serviciul furnizat. Aceste rapoarte includ comunicări periodice către client, dar nu mai rar decât o dată pe an, ținând cont de tipul și complexitatea produselor de investiții bazate pe asigurări în cauză și de natura serviciului furnizat, și includ, după caz, costurile asociate tranzacțiilor și serviciilor efectuate în numele clientului. În cazul în care intermediarul de asigurări sau asigurătorul a informat clientul că va realiza o evaluare periodică a caracterului adecvat, raportul periodic include și o declarație actualizată privind modul în care produsul de investiții bazat pe asigurări corespunde preferințelor, obiectivelor și celorlalte caracteristici ale clientului.

(10) Atunci când se oferă consultanţă privind un produs de investiţii bazat pe asigurări, intermediarul de asigurări sau asigurătorul furnizează clientului, înainte de încheierea contractului, o declaraţie privind caracterul adecvat al produsului de asigurare bazat pe investiții pe un suport durabil, specificând consultanţa acordată și modul în care aceasta corespunde preferinţelor, obiectivelor și celorlalte caracteristici ale clientului aplicându-se condiţiile prevăzute la art. 28 alin. (1) – (4).

(11) În cazul în care contractul este încheiat prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanţă, care nu permite furnizarea prealabilă a declaraţiei privind caracterul adecvat, intermediarul de asigurări sau asigurătorul poate furniza declaraţia privind caracterul adecvat pe un suport durabil, imediat după ce clientul își asumă obligaţii în temeiul unui contract, cu condiţia să fie îndeplinite cumulativ următoarele două condiţii:

a) clientul a consimţit să primească declaraţia privind caracterul adecvat fără întârzieri nejustificate după încheierea contractului; și

b) intermediarul de asigurări sau asigurătorul i-a oferit clientului opţiunea de a întârzia încheierea contractului, pentru a primi declaraţia privind caracterul adecvat înainte de încheiere.

(12) Comisia Națională stabilește, prin actele sale normative, modul de aplicare a prezentului articol de către intermediarii de asigurări și asigurătorii în desfășurarea activităților de distribuție a produselor de investiții bazate pe asigurări, inclusiv cu privire la:

a) informațiile care trebuie obținute pentru evaluarea caracterului adecvat și a caracterului corespunzător al produselor de investiții bazate pe asigurări pentru clienți;

b) criteriile de evaluare a produselor de investiții bazate pe asigurări care nu sunt complexe în sensul alin. (7) pct.1) lit. b);

c) conținutul și formatul evidențelor, acordurilor privind furnizarea serviciilor către clienți și ale rapoartelor periodice furnizate clienților cu privire la serviciile prestate.

(13) La elaborarea actelor normative prevăzute la alin. (12), Comisia Națională ține cont de:

a) natura serviciilor oferite sau prestate clientului ori potențialului client, inclusiv de tipul, obiectul, amploarea și frecvența operațiunilor;

b) natura produselor oferite sau avute în vedere, inclusiv de diferitele tipuri de produse de investiții bazate pe asigurări;

c) categoria clientului ori a potențialului client.

CAPITOLUL V
LIBERTATEA DE A PRESTA SERVICII ȘI LIBERATATEA DE STABILIRE

Articolul 36. Prestarea de servicii în state membre de către intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrați în Republica Moldova

(1) Intermediarul de asigurări, de reasigurări sau de asigurări auxiliare, înregistrați în Republica Moldova, care intenționează să desfășoare pentru prima dată activitate pe teritoriul unui alt stat membru în temeiul libertății de a presta servicii, comunică autorității competente următoarele informații:

a) denumirea/numele și prenumele, adresa și numărul de înregistrare în registrul relevant;

b) statul sau statele membre în care intenționează să desfășoare activitatea;

c) categoria intermediarului (asigurări/reasigurări/auxiliar) și numele oricărui asigurător și/sau reasigurător reprezentat;

d) clasele de asigurări pentru care intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare intenționează să le distribuie în statul membru gazdă, după caz.

(2) În termen de o lună de la recepționarea informațiilor complete, Comisia Națională transmite informațiile autorității competente din statul membru gazdă, solicitând confirmarea recepționării.

(3) În termen de 10 zile lucrătoare din momentul recepționării confirmării în condițiile alin. (2), Comisia Națională informează, în scris, intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare, cu privire la recepționarea informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru gazdă și că intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare poate începe activitatea în statul membru gazdă, cu respectarea dispozițiilor de interes general în acest stat membru gazdă.

(4) În caz de modificare a informațiilor comunicate potrivit alin. (1), intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare notifică Comisia Națională, cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării. Comisia Naționa informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre modificarea respectivă în cel mult o lună de la primirea notificării de la intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare.

Articolul 37. Încălcarea obligațiilor de către intermediarii de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrați în Republica Moldova în exercitarea libertății de a presta servicii pe teritoriul unui alt stat membru

(1) În cazul în care Comisia Națională, recepționează de la autoritatea competentă dintr-un stat membru gazdă constatări potrivit cărora un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrat în registrele menționate la art. 5 alin. (3), care își desfășoară activitatea pe teritoriul din statul membru gazdă în temeiul libertății de a presta servicii, a încălcat obligațiile legale, Comisia Națională examinează, fără întârziere, dar în cel mult 10 zile lucrătoare de la data recepționării, informațiile primite și solicită, după caz, în același termen, clarificări suplimentare .

(2) După evaluarea informațiilor recepționate potrivit alin. (1), Comisia Națională întreprinde, după caz, acțiuni corespunzătoare prevederilor Capitolului VII.

(3) Comisia Națională informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre acțiunile întreprinse în sensul alin. (2), într-un termen de 5 zile lucrătoare din data întreprinderii acestora și, după caz, Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA).

(4) În cazul în care Comisia Națională apreciază că situația necesită acțiuni coordonate ori există divergențe de apreciere cu autoritatea competentă din statul membru gazdă, Comisia Națională cooperează cu aceasta și poate solicita, după caz, asistență în cadrul mecanismelor de cooperare aplicabile, inclusiv din partea EIOPA.

Articolul 38. Prestarea de servicii în Republica Moldova de către intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrat într-un stat membru

(1) Intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare, înregistrat într-un stat membru, are dreptul să desfășoare activitate pe teritoriul Republicii Moldova în temeiul libertății de a presta servicii, în condițiile alin. (4) în urma recepționării de către Comisia Națională a notificării autorității competente din statul membru de origine, care conține cel puțin următoarele informații:

a) denumirea/numele și prenumele, adresa și numărul de înregistrare al intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în registrul relevant din statul membru de origine;

b) indicarea Republicii Moldova ca stat membru gazdă, în care intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare intenționează să desfășoare activitatea în temeiul libertății de prestare servicii;

c) categoria intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare și, după caz, numele asigurătorului/asigurătorilor sau reasigurătorului/reasigurătorilor reprezentați;

d) clasele de asigurări pentru care intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare este autorizat/înregistrat în statul membru de origine și pe care a notificat că intenționează să le distribuie pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Comisia Națională confirmă către autoritatea competentă din statul membru de origine recepționarea notificării prevăzute la alin. (1), în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii acesteia.

(3) Până la expedierea confirmării menționate în alin. (2), Comisia Națională înscrie intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare într-o listă publică a intermediarilor de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare din statele membre care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova în temeiul libertății de a presta servicii și o publică pe pagina sa web oficială, indicând cel puțin:

a) denumirea/numele și prenumele și adresa intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare;

b) statul membru de origine și autoritatea competentă de origine;

c) numărul de înregistrare al intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în statul membru de origine;

d) categoria intermediarului (asigurări/reasigurări/auxiliar) și, după caz, asigurătorul/asigurătorii sau reasigurătorul/reasigurătorii reprezentați;

e) clasele de asigurări pentru care intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare este autorizat/înregistrat în statul membru de origine și pe care a notificat că intenționează să le distribuie pe teritoriul Republicii Moldova, după caz;

f) data recepționării notificării.

(4) Prin derogare de la art. 5 alin. (15) și alin. (16), în cazul în care un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare din alt stat membru intenționează să activeze pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de stat membru gazdă, în temeiul libertății de a presta servicii, dreptul de a desfășura activitatea de distribuție este valabil din momentul în care autoritatea competentă din statul membru de origine, în urma primirii confirmării prevăzute la alin. (2), informează în scris intermediarul că notificarea a fost recepționată de Comisia Națională și că acesta își poate începe activitateacu condiția respectării dispozițiilor de interes general prevăzute la art. 48.

(5) Comisia Națională comunică intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare locul pe pagina sa web unde sunt publicate normele care protejează interesul general potrivit art. 48.

(6) În cazul în care Comisia Națională recepționează de la autoritatea competentă din statul membru de origine informații privind modificarea sau încetarea activității intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în temeiul libertății de a presta servicii pe teritoriul Republicii Moldova, actualizează lista prevăzută la alin. (3) în termen de 5 zile lucrătoare de la data recepționării informațiilor relevante.

Articolul 39. Încălcarea obligațiilor în exercitarea libertății de a presta servicii de către intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrat într-un stat membru

(1) În cazul în care Comisia Națională are motive să considere că, un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare, care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova, în baza libertății de a presta servicii, a încălcat obligațiile prevăzute de prezenta lege, aceasta transmite constatările sale autorității competente din statul membru de origine, solicitând examinarea situației și, după caz, întreprinderea măsurilor necesare pentru remedierea acesteia, potrivit competențelor și dreptului aplicabil în statul membru de origine, precum și comunicarea informațiilor privind măsurile întreprinse.

(2) Dacă, în pofida măsurilor comunicate de statul membru de origine sau din cauză că acestea sunt inadecvate ori nu au fost întreprinse, intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare continuă să acționeze într-un mod care aduce, în mod evident, prejudicii intereselor consumatorilor din Republica Moldova pe scară largă sau bunei funcționări a pieței de asigurare sau reasigurare, Comisia Națională, după informarea autorității competente din statul membru de origine, aplică sancțiuni în condițiile prevederilor Capitolului VII.

(3) Prevederile alin. (1) nu afectează competenţa Comisiei Naționale de a adopta măsuri corespunzătoare pentru a preveni sau a sancţiona neregulile comise pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care sunt necesare acţiuni imediate pentru a proteja drepturile consumatorilor. Această competenţă include posibilitatea de a împiedica intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare să desfășoare noi activităţi de distribuție pe teritoriul Republicii Moldova

(4) Orice măsură adoptată potrivit alin. (2) și alin. (3) se comunică intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în cauză într-un document justificat în mod corespunzător și se notifică fără întârziere autorității competente din statul membru de origine, EIOPA și Comisiei Europene.

(5) Comisia Națională poate solicita, după caz, asistență în cadrul mecanismelor de cooperare aplicabile, inclusiv din partea EIOPA.

Articolul 40. Exercitarea libertății de stabilire de către intermediari de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrați în Republica Moldova

(1) Intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare înregistrat în Republica Moldova, care intenționează să exercite libertatea de stabilire prin înființarea unei sucursale sau a unei reprezentanțe permanente pe teritoriul unui alt stat membru, comunică Comisiei Naționale, următoarele informații:

a) denumirea/numele prenumele, adresa și numărul de înregistrare al intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în registrul relevant;

b) statul membru gazdă pe teritoriul căruia intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare intenționează să înființeze o sucursală sau o reprezentanță permanentă;

c) categoria intermediarului (asigurări/reasigurări/auxiliar) și, după caz, numele asigurătorului/asigurătorilor sau reasigurătorului/reasigurătorilor reprezentați;

d) clasele de asigurări intermediate, pe care intenționează să le distribuie pe teritoriul din statul membru gazdă;

e) adresa de la care pot fi obținute documentele din statul membru gazdă;

f) numele și prenumele persoanelor responsabile cu conducerea sucursalei sau a reprezentanței permanente.

(2) Comisia Națională comunică autorității competente din statul membru gazdă intenția intermediarului de asigurări, de reasigurări sau intermediarului de asigurări auxiliare de a exercita libertatea de stabilire și furnizează informațiile menționate în alin. (1), în termen de o lună de la primirea acestora, solicitând confirmarea recepționării.

(3) Comisia Națională notifică, în scris, intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare dacă informaţiile au fost recepționate de către autoritatea competentă din statul membru gazdă, în termen de 10 zile lucrătoare și îl informează că poate începe activitatea cu respectarea acestor dispoziții.

(4) Comisia Națională este în drept să refuze să comunice autorității competente din statul membru gazdă intenția intermediarului de asigurări, de reasigurări sau intermediarului de asigurări auxiliare de a exercita libertatea de stabilire, în cazul în care are motive să pună la îndoială caracterul adecvat al structurii organizatorice sau situația financiară a intermediarului de asigurări, de reasigurări sau intermediarului de asigurări auxiliare, ținând cont de activităţile de distribuție desfășurate. Refuzul se comunică intermediarului de asigurări, de reasigurări sau intermediarului de asigurări auxiliare în termen de o lună de la data recepționării informațiilor menționate la alin. (1), indicând motivele care au stat la baza acestuia.

(5) Refuzul Comisiei Naționale de a comunica informațiile prevăzute la alin. (1), precum și necomunicarea acestora în termenul prevăzut la alin. (2), pot fi contestate de intermediar în fața instanței de judecată competente din Republica Moldova, în condițiile Codului administrativ.”

(6) Intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare poate începe activitatea în statul membru gazdă după recepționarea notificării în condițiile alin. (3) sau, în lipsa unui răspuns, la expirarea termenului de o lună de la data recepționării de către autoritatea competentă din statul membru gazdă a informațiilor transmise în condițiile alin. (2).

(7) Intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare înregistrat în Republica Moldova, care își exercită libertatea de stabilire prin înființarea unei sucursale sau a unei reprezentanțe permanente pe teritoriul din statul membru gazdă respectă normele cu caracter general din statul membru gazdă.

(8) Orice prezenţă permanentă a unui intermediar de asigurări, de reasigurări sau intermediar de asigurări auxiliare pe teritoriul unui alt stat membru, care este echivalentă unei sucursale, este tratată la fel ca o sucursală, cu excepţia cazului în care intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare a înfiinţat o astfel de prezenţă în mod legal sub o altă formă juridică.

(9) În caz de modificare a informațiilor comunicate conform alin. (1), intermediarul notifică Comisia Națională cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării, iar Comisia Națională informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre modificarea respectivă în cel mult o lună de la primirea notificării de la intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare.

Articolul 41. Stabilirea în Republica Moldova de către intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare înregistrați într-un alt stat membru

(1) Intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare, înregistrat într-un alt stat membru, care intenționează să își exercite libertatea de stabilire în Republica Moldova prin înființarea unei sucursale sau a unei reprezentanțe permanente, poate desfășura activitatea pe teritoriul Republicii Moldova în baza notificării recepționate de Comisia Națională, transmisă prin intermediul autorității competente din statul membru de origine, cu respectarea alin. (7).

(2) Notificarea conține:

a)denumirea/numele și prenumele, adresa și numărul de înregistrare al intermediarului de asigurări, de reasigurări sau intermediarului de asigurări auxiliare în registrul relevant din statul membru de origine;

b) indicarea Republicii Moldova ca stat gazdă;

c) categoria intermediarului (asigurări/reasigurări/auxiliar) și, după caz, numele asigurătorului/asigurătorilor sau reasigurătorului/reasigurătorilor reprezentați;

d) clasele de asigurări pentru care intermediarul de asigurări, de reasigurări sau asigurări auxiliare este autorizat/înregistrat în statul membru de origine și pe care a notificat că intenționează să le distribuie pe teritoriul Republicii Moldova;

e) adresa sucursalei/reprezentanței permanente în Republica Moldova;

f) numele și prenumele persoanelor responsabile de conducerea sucursalei sau a reprezentanței permanente.

(3) Comisia Națională confirmă fără întârziere către autoritatea competentă din statul membru de origine recepționarea notificării prevăzute la alin. (1).

(4) Comisia Națională înscrie intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare într-o listă publică informativă a intermediarilor de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare din statele membre, care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova prin sucursală/reprezentanță permanentă, publicată pe pagina web oficială a Comisiei Naționale, în termen de 5 zile lucrătoare de la data recepționării notificării, indicând cel puțin:

a) denumirea/numele și prenumele și adresa intermediarului de asigurări, de reasigurări sau intermediarului de asigurări auxiliare;

b) statul membru de origine și autoritatea competentă din statul membru de origine;

c) numărul de înregistrare al intermediarului de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare în statul membru de origine;

d) categoria intermediarului (asigurări/reasigurări/auxiliar) și, după caz, asigurătorul/asigurătorii sau reasigurătorul reprezentat;

e) clasele de asigurări pentru care intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare este autorizat/înregistrat în statul membru de origine și pe care a notificat că intenționează să le distribuie pe teritoriul Republicii Moldova, după caz;

f) data recepționării notificării.

(5) Prin derogare de la art. 5 alin. (15) și alin. (16), în cazul în care un intermediar de asigurări, de reasigurări sau un intermediar de asigurări auxiliare din alt stat membru intenționează să activeze pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de stat membru gazdă, în temeiul libertății de stabilire, dreptul de a desfășura activitatea de distribuție este valabil din momentul stabilit la alin (7), cu condiția respectării dispozițiilor de interes general prevăzute la art. 48.

(6) În termen de o lună de la recepționarea notificării prevăzute la alin. (1), Comisia Națională comunică autorității competente din statul membru de origine informațiile privind normele de interes general aplicabile potrivit art. 48 și locul publicării acestora pe pagina sa web oficială, în vederea transmiterii către intermediar..

(7) Intermediarul poate înființa sucursala sau reprezentanța permanentă și începe activitatea în Republica Moldova după primirea, de la autoritatea competentă din statul membru de origine, a comunicării privind normele prevăzute la alin. (6) și posibilitatea începerii activității. În lipsa acestei comunicări, intermediarul poate începe activitatea la expirarea termenului de o lună de la recepționarea notificării de către Comisia Națională.

(8) În cazul în care Comisia Națională primește informații privind modificarea sau încetarea activității intermediarului de asigurări, de reasigurări sau intermediarului de asigurări auxiliare stabilit în Republica Moldova, Comisia Națională actualizează lista publică informativă prevăzută la alin. (4) în termen de 5 zile lucrătoare de la data recepționării informațiilor.

Articolul 42. Împărțirea competențelor între statul membru de origine și statul membru gazdă

(1) În cazul în care un intermediar de asigurări, de reasigurări sau intermediar de asigurări auxiliare, înregistrat într-un registru corespunzător, ținut de Comisia Națională, are locul principal de desfășurare a activității situat într-un alt stat membru, Comisia Națională poate conveni, prin acord scris, cu autoritatea competentă din acel stat membru, ca aceasta să exercite atribuții de supraveghere ca și cum ar fi autoritatea competentă din statul membru de origine, cu privire la dispozițiile naționale corespunzătoare capitolelor IV, V, VI și VII din Directiva (UE) 2016/97.

(2) Comisia Națională notifică intermediarul de asigurări și EIOPA despre acordul cu autoritatea competentă din statul membru gazdă privind aplicarea acordului prevăzut la alin. (1), în termen de 5 zile lucrătoare, de la data aplicării acordului în

raport cu intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare respectiv.

(3) În cazul în care un intermediar de asigurări, de reasigurări sau intermediar de asigurări auxiliare, autorizat într-un stat membru de origine, are locul principal de desfășurare a activității situat în Republica Moldova, Comisia Națională poate conveni, prin acord scris cu autoritatea competentă din statul membru de origine, ca Comisia Națională exercită atribuții de supraveghere ca și cum ar fi autoritatea competentă a statului de origine cu privire la dispozițiile naționale corespunzătoare capitolelor IV, V, VI și VII din Directiva (UE) 2016/97.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), Comisia Națională informează intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare și, după caz, sucursala/reprezentanța permanentă din Republica Moldova despre aplicarea acordului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data aplicării, în raport cu intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare respectiv.

(5) În cazul în care un intermediar de asigurări, de reasigurări sau intermediar de asigurări auxiliare își desfășoară activitatea în Republica Moldova prin sucursală sau prin reprezentanță permanentă, Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă, deține toate competențele de supraveghere, impunere a sancțiunilor în raport cu sucursala sau reprezentanța permanentă, în scopul respectării obligațiilor prevăzute de prezenta lege privind cerințele de informare și conduită profesională, inclusiv cerințele suplimentare privind produsele de investiții bazate pe asigurări și măsurile adaptate în temeiul lor.

(6) Comisia Națională în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă este în drept de a examina modalităţile de înființare a sucursalei și de a solicita modificările, care sunt necesare pentru a-i permite să impună respectarea obligaţiilor privind cerințele de informare și conduită profesională, inclusiv cerințele suplimentare privind produsele de investiții bazate pe asigurări și a măsurilor adoptate în temeiul lor, în ceea ce privește serviciile sau activităţile oferite de sucursala stabilită pe teritoriul său.

(7) Comisia Națională are obligația de a face schimb de informații cu autoritatea competentă din statul membru de origine sau statul membru gazdă, după caz, pentru asigurarea unei supravegheri eficiente a activității transfrontaliere și prevenirea riscurilor pentru clienți.

(8) Acordurile prevăzute de prezentul articol stabilesc cel puțin: domeniul și limitele atribuțiilor exercitate, procedurile de cooperare și schimb de informații, punctele de contact, modalitatea de documentare și comunicare a măsurilor, condițiile de revizuire, suspendare și încetare.

Articolul 43. Încălcarea obligațiilor în exercitarea libertății de stabilire

(1) În cazul în care Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă, constată că un intermediar de asigurări, de reasigurări sau de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova prin sucursală sau reprezentanță permanentă încalcă dispozițiile actelor normative privind

cerințele de informare și conduită profesională, inclusiv cerințele suplimentare privind produsele de investiții bazate pe asigurări, aplicabile în Republica Moldova, aceasta poate aplica măsurile care se impun, cu respectarea prevederilor art. 56

(2) În cazul în care Comisia Națională consideră, că intermediarul de asigurări, de reasigurări sau de asigurări auxiliare, prevăzut la alin. (1), a încălcat dispozițiile legii și nu deține competențe potrivit art. 42, Comisia Națională, transmite constatările sale autorității competente din statul membru de origine și solicită examinarea situației și, după caz, întreprinderea măsurilor necesare, potrivit competențelor și dreptului aplicabil în statul membru de origine.

(3) Comisia Națională transmite constatările menționate la alin. (2), în termen de 10 zile lucrătoare de la data constatării, incluzând, cel puțin, descrierea faptelor, temeiurile relevante și probele disponibile.

(4) Dacă, în pofida măsurilor comunicate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau din cauză că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate ori nu au fost întreprinse, intermediarul de asigurări, de reasigurări sau de asigurări auxiliare, prevăzut la alin. (1), continuă să acționeze într-un mod care aduce, în mod evident, prejudicii intereselor consumatorilor din Republica Moldova pe scară largă sau bunei funcționări a pieței asigurărilor și reasigurărilor, Comisia Națională poate adopta, după informarea autorității competente din statul membru de origine, măsuri de remediere și sancțiuni, inclusiv retragerea dreptului de desfășurare a activității de distribuție pe teritoriul Republicii Moldova. Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă, poate adopta măsuri adecvate și nediscriminatorii pentru a preveni sau a sancționa neregulile comise pe teritoriul Republicii Moldova, fără a aștepta finalizarea procedurii prevăzute la alin. (2) și (3), dacă sunt strict necesare acțiuni imediate pentru protejarea drepturilor consumatorilor și autoritatea competentă din statul membru de origine nu a luat măsuri echivalente sau a luat măsuri inadecvate. Această competență include posibilitatea de a împiedica intermediarul să desfășoare noi activități de distribuție pe teritoriul Republicii Moldova.

(5) Orice măsură adoptată de Comisia Națională, în temeiul alin. (1), (2) sau (4):

a) se notifică autorității competente din statul membru de origine, EIOPA și Comisiei Europene, în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării;

b) se reflectă, după caz, în lista publică informativă a intermediarilor de asigurări, de reasigurări sau intermediarilor de asigurări auxiliare, stabiliți pe teritoriul Republicii Moldova.

(6) În vederea soluționării divergențelor și/sau facilitării cooperării, Comisia Națională poate solicita, după caz, asistență în cadrul mecanismelor de cooperare aplicabile, inclusiv din partea EIOPA.

(7) În cazul în care Comisia Națională primește de la autoritatea competentă dintr-un stat membru gazdă constatări, potrivit cărora un intermediar de asigurări, de reasigurări sau intermediar de asigurări auxiliare, înregistrat în registrul gestionat de Comisia Națională și care își desfășoară activitatea în temeiul dreptului de stabilire în statul membru gazdă, ar fi încălcat obligațiile aplicabile pe teritoriul din statul membru gazdă, Comisia Națională examinează, fără întârziere, dar în cel mult 10 zile lucrătoare

de la data recepționării, informațiile primite și solicită, după caz, în același termen, clarificări suplimentare .

(8) În măsura în care, în limitele competențelor sale, Comisia Națională constată existența unei încălcări sau a unui risc de încălcare, aceasta adoptă, după caz, măsurile de prevenire sau de remediere prevăzute de prezenta lege, iar în cazul constatării unei încălcări poate aplica sancțiunile prevăzute la art. 50, cu respectarea prevederilor art. 56 și a termenelor procedurale stabilite de prezenta lege și de Codul administrativ, Comisia Națională informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre acțiunile întreprinse în termen de 5 zile lucrătoare de la întreprinderea acțiunilor respective.

CAPITOLUL VI
AUTORITATEA COMPETENTĂ, DISPOZIȚII ADMINISTRATIVE ȘI DE COOPERARE

Articolul 44. Autoritatea competentă

(1) Comisia Națională este autoritatea competentă pentru activitățile privind distribuția de asigurări și/sau reasigurări. În acest sens, Comisia Națională exercită competențele și atribuțiile de reglementare, înregistrare, licențiere, supraveghere, control și sancționare a distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări, potrivit prevederilor prezentei legi și Legii nr. 192/1998 .

(2) Comisia Națională monitorizează piaţa produselor de asigurare, care sunt comercializate, distribuite sau vândute în/sau din Republica Moldova.

Articolul 45. Secretul profesional

(1) Membrii consiliului de administrație și angajații Comisiei Naționale, precum și experții desemnați de aceasta, au obligația de a păstra secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor. Aceste persoane utilizează informațiile confidențiale exclusiv în scopul exercitării atribuțiilor lor și nu le divulgă sau transmit altor persoane ori autorități, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2). Ele asigură păstrarea informațiilor în condiții care împiedică accesul, utilizarea sau divulgarea neautorizată a acestora. Obligația de păstrare a secretului profesional se aplică atât pe durata exercitării atribuțiilor, cât și după încetarea acestora, după ce nu mai îndeplinesc funcții, nu mai sunt angajați, nu mai sunt autorizați sau nu mai există niciun alt raport juridic în baza căruia aceste persoane au avut acces la informațiile confidențiale.

(2) Interdicția menționată la alin. (1) nu se aplică în cazul:

a) prezentării informațiilor în formă sintetică sau agregată;

b) oferirii accesului la dosarul administrativ potrivit dispozițiilor Codului Administrativ;

c) furnizarea informațiilor în baza Legii nr. 148/2023 privind accesul la informație;

d) furnizarea informațiilor în cadrul procedurilor contravenționale, penale, sau de contencios-administrative;

e) publicării datelor de ordin financiar și statistic privind activitatea distribuitorilor de asigurări;

f) furnizarea informațiilor către autorități publice competente din țară sau din străinătate, precum și către instituții internaționale, în scopul exercitării atribuțiilor lor legale, în condițiile legii sau în baza acordurilor de cooperare, protocoalelor internaționale, cu respectarea cerințelor de confidențialitate aplicabile.

Articolul 46. Moneda

Contravaloarea în lei moldovenești a cuantumurilor în euro, se calculează cu efect de la data de 31 decembrie a fiecărui an, în funcţie de cursul oficial al leului moldovenesc comunicat de Banca Naţională a Moldovei pentru data de 31 octombrie.

Articolul 47. Transmiterea informațiilor către EIOPA

(1) Comisia Națională furnizează, fără întârziere, către EIOPA informațiile relevante necesare pentru actualizarea registrului electronic unic, care conține informații privind intermediarii de asigurări, de reasigurări și intermediarii de asigurări auxiliare care și-au notificat intenția de a desfășura activități transfrontaliere, în conformitate cu Capitolul V, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data la care aceste informații au devenit disponibile.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) includ linkul către pagina web oficială a autorității de supraveghere, iar Comisia Națională asigură accesibilitatea registrului electronic unic publicat de EIOPA de pe propria pagină web oficială.

(3) Persoanele vizate ale căror date cu caracter personal sunt stocate în registrele electronice, prevăzute la art. 5 alin. (3) și fac obiectul unui schimb de date în temeiul prezentului articol, au drept de acces la datele stocate și dreptul de a fi informate în mod corespunzător, în condițiile Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal. Comisia Națională asigură informarea persoanelor vizate și exercitarea dreptului de acces în privința datelor cu caracter personal prelucrate de aceasta.

Articolul 48. Publicarea normelor care protejează interesul general

(1) Comisia Națională, în calitate de punct unic de contact, publică pe pagina web oficială informații privind actele normative, care reglementează condițiile de desfășurare a activității de distribuție a asigurărilor și reasigurărilor pe teritoriul Republicii Moldova și care sunt aplicabile distribuitorilor, inclusiv celor care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii și libertății de stabilire, în termen de 10 zile lucrătoare din ziua publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Comisia Națională actualizează periodic informațiile publicate, precum și ori de câte ori normele de interes general sunt modificate, completate sau abrogate.

Articolul 49. Cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente din statele membre

(1) Comisia Națională cooperează și face schimb de informații cu privire la distribuitorii de asigurări și/sau reasigurări cu autoritățile competente din statele membre.

(2) Comisia Națională furnizează, în termen de 30 de zile de la recepționarea solicitării autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene, informații relevante privind:

a) buna reputație a distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări;

b) cunoștințele și competențele profesionale ale acestora;

c) menținerea condițiilor legale de înregistrare;

d) sancțiunile sau alte măsuri administrative aplicate acestora.

(3) În vederea verificării îndeplinirii condițiilor de înregistrare în registrele corespunzătoare, precum și pentru exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere, Comisia Națională are dreptul să solicite autorităților competente din statele membre informații relevante privind:

a) buna reputație a distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări;

b) cunoștințele și competențele profesionale ale acestora;

c) menținerea condițiilor legale de înregistrare;

d) sancțiunile sau alte măsuri administrative aplicate acestora potrivit capitolului privind regimul sancționator.

(4) Informațiile confidențiale primite sau transmise în temeiul prezentului articol sunt supuse obligației de secret profesional prevăzut la art. 45 și pot fi utilizate exclusiv în scopul exercitării atribuțiilor legale ale autorității de supraveghere. Divulgarea sau transmiterea ulterioară a acestora este permisă numai în cazurile și condițiile prevăzute la art. 45 alin. (2).

CAPITOLUL VII
RĂSPUNDERI ȘI SANCȚIUNI

Articolul 50. Competențe de supraveghere, control și de sancționare

(1) Comisia Națională își exercită competențele de supraveghere, control și sancționare, în oricare dintre următoarele modalități:

a) în mod direct;

b) în colaborare cu alte autorităţi;

c) prin sesizarea unei autorităţi competente.

(2) Comisia Națională, în exercitarea competențelor prevăzute la alin. (1) poate aplica distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări, membrilor organelor lor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile direct de încălcare, în condițiile alin. (3) , următoarele tipuri de sancțiuni:

a) avertisment;

b) amendă;

c) măsuri administrative;

(3) Sancţiunile prevăzute la alin. (2) şi măsura administrativă prevăzută la alin.(1) lit. e) din art. 54, se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective şi-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilităţile care decurg din îndatoririle funcţiei lor stabilite conform legislaţiei, actelor normative emise în aplicarea prezentei legi şi cadrului intern de administrare.

(4) Avertismentul și amenda nu pot fi aplicate concomitent pentru aceeași încălcare. Măsurile administrative pot fi aplicate concomitent atât cu avertismentul, cât și cu amenda.

(5) Aplicarea sancţiunilor şi a altor măsuri potrivit prezentei legi nu înlătură răspunderea materială, civilă, contravenţională sau penală, după caz.

(6) În exercitarea competențelor și atribuțiilor prevăzute la alin. (1) – (2), Comisia Națională poate:

a) să solicite de la distribuitorii de asigurări și/sau de reasigurări, de la membrii organelor de conducere ale acestora, de la persoanele responsabile de activitatea de distribuție, de la personalul implicat direct în activitatea de distribuție, precum și de la orice alte persoane fizice sau juridice relevante, furnizarea de informații, date, explicații și documente;

b) să examineze registre, evidențe, politici, proceduri, rapoarte interne, contracte și orice alte înscrisuri relevante pentru exercitarea atribuțiilor sale;

c) să ridice copii sau extrase ale documentelor și evidențelor examinate;

d) să obțină explicații scrise sau verbale de la persoanele prevăzute la lit. a);

e) să efectueze controale din oficiu sau pe teren, potrivit actelor normative;

f) să aibă acces, în condițiile legii, la sistemele informaționale și la bazele de date utilizate în activitatea de distribuție;

g) să solicite păstrarea și prezentarea înregistrărilor și a altor evidențe privind activitatea de distribuție;

h) să efectueze orice investigație pentru îndeplinirea atribuțiilor sale.

(7) Comisia Națională, atunci când își exercită atribuțiile de sancționare, poate coopera cu alte autorități competente pentru a se asigura, că respectivele sancțiuni au efectele scontate.

(8) În exercitarea competențelor prevăzute la alin. (1), în cazurile transfrontaliere, Comisia Națională cooperează cu autoritățile competente din statele membre și își coordonează acțiunile cu acestea, inclusiv prin schimbul de informații relevante privind încălcările constatate și deciziile adoptate, cu respectarea obligației de secret profesional și a cerințelor privind prelucrarea datelor cu caracter personal.

(9) Deciziile Comisiei Naționale privind aplicarea sancțiunilor în temeiul prezentei legi pot fi contestate în instanța de judecată, în condițiile legii.

Articolul 51. Încălcări pasibile aplicării sancțiunilor

(1) Constituie încălcări pasibile aplicării sancțiunii, următoarele fapte:

1) nerespectarea prevederilor prezentei legi, actelor normative adoptate în aplicarea prezentei legi, precum și a actelor administrative individuale ale Comisiei Naționale;

2) nerespectarea obligației de notificare a Comisiei Naționale despre modificările sau încetarea condițiilor în baza cărora au fost făcute înscrierile în Registru, în termenul prevăzut de lege, potrivit art. 5 alin. (10);

3) neasigurarea de către asigurător, a îndeplinirii cerințelor față de agentul auxiliar, ținerea Registrului acestora și condițiilor de înregistrare sau de radiere din Registru, potrivit art. 5 alin. (11) și alin. (12), art. 8 și art. 9.

4) neasigurarea de către brokerul de asigurare, a îndeplinirii cerințelor față de asistentul auxiliar și ținerea Registrului acestora și condițiilor de înregistrare sau de radiere din Registru, potrivit art. 5 alin. (13), alin. (14), art.18 și art. 19.

5) desfășurarea activității de distribuție de către asigurător și/sau reasigurător sau de intermediarul de asigurări și/sau reasigurări prin persoane, care nu au înregistrată activitatea de distribuție potrivit prezentei legi;

6) obținerea înregistrării sau a licenței prin declarații false ori prin alte mijloace neregulamentare care au dus la încălcarea condițiilor de înregistrare prevăzute în prezenta lege;

7) nerespectarea cerințelor privind condițiile de înregistrare și desfășurare al activității intermediarilor de asigurări și/sau reasigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare prevăzute în art. 6, art.8, art. 10, art. 11 alin. (5), art. 12, art. 13, art. 14 alin. (4), art. 15, art.16 și art. 18, inclusiv, dar fără a se limita la:

a) nedeținerea sau neîndeplinirea condițiilor contractului de asigurare de răspundere civilă profesională sau unei garanții comparabile;

b) nerespectarea cerințelor privind capitalul social, după caz;

c) nerespectarea cerințelor de competență profesională și bună reputație;

d) neinstituirea și neținerea registrelor prevăzute de lege;

e) nerespectarea obligațiilor de raportare către Comisia Națională;

8) nerespectarea cerințelor față de personalul propriu al asigurătorului sau reasiguratorului, potrivit art. 21.

9) nerespectarea cerințelor de formare profesională, potrivit art. 22

10) nerespectarea cerințelor organizatorice prevăzute în art. 23;

11) nerespectarea obligațiilor privind soluționarea reclamațiilor potrivit art. 24;

12) nerespectarea cerințelor de informare și normelor de conduită profesională prevăzute la art. 25 - 28, inclusiv, dar fără a se limita la:

a) nerespectarea obligației de a acționa onest, corect și profesionist, și în interesul clientului;

b) nerespectarea obligațiilor de informare a clienților

c) nerespectarea obligației de a identifica cerințele și necesitățile clienților și de a recomanda produse adecvate acestora;

d) nerespectarea cerințelor privind prevenirea și gestionarea conflictelor de interese, inclusiv cele legate de remunerare și stimulente;

e) nerespectarea cerințelor de informare atunci când se oferă sau nu consultanță înaintea încheierii unui contract;

f) nerespectarea cerințelor față de Documentul de informare privind produsul de asigurare și furnizarea acestuia;

g) nerespectarea condițiilor de transmitere a informațiilor;

13) nerespectarea condițiilor de oferire a produselor de asigurare în cadrul vânzărilor combinate, prevăzute la art. 29.

14) nerespectarea cerințelor privind supravegherea și guvernanța produselor de asigurare, prevăzute la art. 30.

15) nerespectare cerințelor suplimentare privind produsele de investiții bazate pe asigurări, prevăzute la art. 31 – 35, inclusiv, dar fără a se limita la

a) nerespectarea obligațiilor de informare a clienților;

b) nerespectarea cerințelor privind prevenirea și gestionarea conflictelor de interese;

c) nerespectarea cerințelor față de Documentul de informare privind produsele de investiții bazate pe asigurări;

d) nerespectarea cerințelor de evaluare a caracterului adecvat și corespunzător al clientului;

16) neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a măsurilor dispuse de Comisia Națională.

17) neîndeplinirea obligațiilor de cooperare cu Comisia Națională, inclusiv, dar fără a se limita la:

a) obstrucționarea activității de supraveghere;

b) neprezentarea informațiilor solicitate;

c) prezentarea informațiilor incomplete sau eronate.

Articolul 52. Avertismentul

(1) Avertismentul se aplică faptelor sancționabile menționate în art. 51, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) în ultimele 12 luni anterioare săvârșirii încălcării, persoana vizată nu a fost sancționată pentru aceeași încălcare sau pentru o încălcare similară a prezentei legi ori a actelor normative emise în aplicarea acesteia;

b) încălcarea nu a cauzat și, potrivit circumstanțelor concrete ale cauzei, nu este de natură să cauzeze prejudicii drepturilor și intereselor legitime ale clienților;

c) încălcarea a fost înlăturată sau se poate asigura înlăturarea acesteia în termenul stabilit de Comisia Națională.

(2) În avertisment se indică:

a) persoana fizică sau juridică responsabilă;

b) natura încălcării.

(3) Avertismentul poate include dispoziții privind:

a) înlăturarea ilegalităților și neregulilor constatate;

b) prevenirea repetării acestora;

c) stabilirea termenelor de conformare;

d) obligația de informare a Comisiei Naționale cu privire la măsurile întreprinse, în condițiile stabilite de aceasta.

Articolul 53. Amenda

(1) Amenda este o sancțiune pecuniară, care se poate aplica de către Comisia Națională, în cazul constatării încălcărilor pasibile sancțiunilor, potrivit art. 51, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 50 alin. (3).

(2) Amenda se aplică:

a)pentru încălcările, altele decât cele prevăzute la lit. b):

1) persoanei juridice – de la 10 000 lei până la 10 000 000 lei, fără a depăși 5% din cifra de afaceri anuală totală potrivit ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere. Dacă valoarea de 5% este mai mică de 10 000 lei, amenda se aplică în cuantum de 10 000 lei;

2) membrilor organelor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice direct responsabile de încălcare, de la 5 000 lei până la 1 000 000 lei;

b) pentru încălcarea de către asigurători sau intermediarii de asigurări a cerințelor de conduită profesională prevăzute în capitolele III și IV, în ceea ce privește distribuția produselor de investiții bazate pe asigurări:

1) persoanei juridice – de la 10 000 lei până la 111 300 000 lei, sau până la 5% din cifra de afaceri anuală totală potrivit ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere sau, până la dublul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi calculate. În cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o sucursală a unei societăţi-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate, cifra de afaceri totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală pe baza celor mai recente conturi consolidate aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale. Dacă valoarea de 5% este mai mică de 10 000 lei, amenda se aplică în cuantum de 10 000 lei;

În cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o sucursală a unei întreprinderi-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate, cifra de afaceri totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală pe baza celor mai recente conturi consolidate aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mam ă principale; sau

2) persoanelor fizice prevăzute la lit. a) pct. 2) – de la 5 000 lei până la 15 582 000 lei sau până la dublul beneficiilor obținute ori al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi calculate.

(3) Amenda poate fi aplicată membrilor organelor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabile de încălcare numai dacă este stabilită vinovăția acesteia și dacă acțiunea sau inacțiunea sa a contribuit în mod direct la săvârșirea încălcării.

(4) Cuantumul amenzii determinat în limitele prevăzute la alin. (2), potrivit criteriilor de individualizare stabilite la art. 56, constituie nivelul de bază al amenzii.

Acesta poate fi redus o singură dată, cu un procent cuprins între 30% și 50%, dacă se constată una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe atenuante:

a) încetarea încălcării din proprie inițiativă, anterior notificării inițierii procedurii administrative;

b) identificarea și raportarea voluntară a încălcării către Comisia Națională;

c) restituirea integrală și promptă a sumelor percepute fără temei legal ori contractual și înlăturarea consecințelor produse consumatorilor;

d) furnizarea din proprie inițiativă a unor informații sau documente relevante, necunoscute Comisiei Naționale, care contribuie efectiv la clarificarea faptelor ori la stabilirea întinderii și a consecințelor încălcării, în afara îndeplinirii unei obligații de raportare sau a unei solicitări a Comisiei Naționale;

e) caracterul izolat al unei erori tehnice sau operaționale, în condițiile existenței unor mecanisme interne de control adecvate;

f) adoptarea și aplicarea unor măsuri efective pentru prevenirea repetării încălcării.

(5) Procentul reducerii se stabilește în funcție de numărul și importanța circumstanțelor atenuante constatate, contribuția acestora la clarificarea încălcării, înlăturarea consecințelor sau prevenirea repetării acesteia și se motivează în decizia de sancționare. Reducerile nu se cumulează, iar aceeași împrejurare nu poate fi valorificată atât la stabilirea nivelului de bază, cât și la reducerea acestuia. Cuantumul final al amenzii se determină prin diminuarea nivelului de bază cu procentul stabilit, fără a putea fi inferior minimului prevăzut la alin. (2).

(6) Comiterea repetată, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței), fără depășirea plafonului maxim aplicabil potrivit alin. (2).

(7) Comiterea a treia oară şi mai mult, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței), fără depășirea plafonului maxim aplicabil potrivit alin. (2).

(8) Membrul organului de conducere, sau, după caz, persoana responsabilă de activitatea de distribuție de asigurări, personalul implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări precum și oricare persoană fizică responsabilă de încălcare, este pasibilă de aplicarea amenzii, în cazul în care distribuitorul de asigurare a admis, în mod repetat, o încălcare pentru care a fost anterior sancționat cu amendă, iar repetarea a avut loc în cadrul termenului de prescripție aplicabil, calculat de la data comiterii primei încălcări.

(9) Amenda aplicată în temeiul prezentului capitol se varsă la bugetul de stat.

Articolul 54. Măsuri administrative

(1) Măsurile administrative care pot fi aplicate potrivit prezentei legi sunt:

a) dispunerea încetării încălcări constatate și/sau obligarea de a se abține de la repetarea acesteia;

b) suspendarea totală a dreptului de a desfășura activitate de distribuție, pe termenul stabilit de Comisia Națională, în condițiile prevăzute în art. 7 alin.(1), art. 11 alin. (1), art. 14 alin. (1) și alin. (2), art. 17 alin. (1) și art. (20) alin. (1) – (4).

c) interzicerea comercializării unui produs de asigurare împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, ca parte a unui pachet sau a aceluiași contract, atunci când se probează că astfel de practici sunt în detrimentul sau pot fi considerate susceptibile de a fi în detrimentul consumatorilor.

d) retragerea, după caz, a dreptului de a desfășura activitate de distribuție, inclusiv prin radierea din registrul corespunzător, sau, după caz, retragerea licenței, în condițiile prevăzute în art. 7 alin. (2), art. 11 alin. (3), art. 14 alin. (3), art. 17 alin. (2) și art. 20 alin. (5) și alin. (7);

e) interzicerea temporară a exercitării funcțiilor de conducere în cadrul intermediarilor de asigurări sau asigurătorilor, pentru persoanele considerate responsabile de încălcare, pentru o perioadă cuprinsă între unu şi 5 ani de la comunicarea deciziei de sancţionare sau la o altă dată menţionată în mod expres în aceasta;

f) aducerea în conformitate cu prevederile prezentei legi a contractelor de asigurare, a documentului de informare privind produsul de asigurare, a documentului cu informații esențiale pentru produsele de investiții bazate pe asigurări, a materialelor publicitare, a politicilor, a procedurilor și a practicilor utilizate;

g) stabilirea unui plan de conformare, a termenului de executare și prezentarea documentelor care confirmă executarea acestuia;

h) restituirea sumelor percepute fără temei legal;

i) informarea clienților cu privire la dreptul de recuperare a prejudiciilor, în condițiile stabilite de Comisia Națională.

(2) În cazul încălcării pe teritoriul Republicii Moldova a normelor de interes general menționate la art. 48 de către un intermediar care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, Comisia Națională poate aplica, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă, măsura prevăzută la alin. (1) lit. a), în mod nediscriminatoriu și în măsura strict necesară, inclusiv prin interzicerea desfășurării de noi activități de distribuție pe teritoriul Republicii Moldova.

(3) Comisia Națională, în calitate de autoritate a statului membru gazdă, poate lua măsuri adecvate, inclusiv pentru a împiedica desfășurarea activității în Republica Moldova, dacă un distribuitor stabilit în alt stat membru își orientează integral sau în cea mai mare parte activitatea către Republica Moldova, în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, cu unicul scop de a evita normele care i s-ar aplica dacă ar avea aici reședința sau sediul social, iar activitatea pune în pericol în mod semnificativ buna funcționare a pieței asigurărilor și reasigurărilor din perspectiva protecției consumatorilor. Măsurile se iau după informarea autorității competente din statul membru de origine. În caz de dezacord, autoritățile competente pot solicita asistența EIOPA.

Articolul 55. Prescripția răspunderii administrative

(1) Prescripția înlătură răspunderea prevăzută de prezentul capitol.

(2) Termenul general de prescripție a răspunderii prevăzute de prezentul capitol este de 36 de luni.

(3) Împlinirea termenului de prescripție nu împiedică Comisia Națională să dispună măsurile de remediere prevăzute la art. 54 alin. (1) în privința unei încălcări aflate în curs, precum și măsurile necesare pentru înlăturarea efectelor acesteia.

(4) Termenul de prescripție începe să curgă:

a) în cazul încălcării – de la data săvârșirii acesteia;

b) în cazul încălcării continue – de la data încetării acesteia;

c) în cazul încălcării săvârșite prin acțiuni repetate care urmăresc aceeași finalitate și sunt întemeiate pe aceeași decizie, practică sau deficiență– de la data săvârșirii ultimei acțiuni;

d) în cazul neexecutării unei obligații într-un termen determinat – din ziua următoare expirării termenului stabilit pentru executarea obligației.

(5) Constituie încălcare continuă fapta care constă în menținerea neîntreruptă, pe o anumită perioadă, a unei conduite sau situații contrare prevederilor prezentei legi.

(6) Cursul termenului de prescripție se suspendă:

a) de la data notificării deciziei de inițiere a procedurii administrative privind încălcarea respectivă și până la data adoptării deciziei Comisiei Naționale asupra acesteia;

b) pe perioada în care decizia Comisiei Naționale formează obiectul unei proceduri judiciare.

(7) Suspendarea prevăzută la alin. (6) lit. a) nu poate depăși termenul maxim stabilit de lege pentru desfășurarea procedurii administrative.

(8) În cazul săvârșirii mai multor încălcări distincte, termenul de prescripție se calculează separat pentru fiecare încălcare.

(9) Sancțiunile prevăzute la art. 50 alin. (2) nu pot fi aplicate după expirarea a 3 ani de la data săvârșirii încălcării sau, în cazul încălcării continue, de la data încetării acesteia, cu excepția perioadei în care cursul prescripției a fost suspendat în condițiile alin. (6) lit. b). Prevederile prezentului alineat nu aduc atingere aplicării alin. (3).

Articolul 56. Individualizarea sancțiunilor

(1) La stabilirea tipului sancţiunii, a măsurilor administrative și/sau a cuantumului amenzii, Comisia Națională ține cont de principiul proporţionalităţii, documentării și cel al raţionamentului calificat, precum şi toate circumstanţele relevante ale săvârşirii faptei de către persoanele fizice sau juridice, inclusiv următoarele aspecte, după caz:

1) natura, gravitatea şi durata încălcării faptelor;

2) gradul de vinovăție a persoanei fizice sau juridice responsabile;

3) capacitatea financiară, stabilită astfel:

a) pe baza venitului anual al persoanei fizice;

b) pe baza cifrei de afaceri totale (anuale) a persoanei juridice;

4) cuantumul şi importanța profiturilor realizate sau ale pierderilor evitate, de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi calculate;

5) prejudiciile cauzate clienților și părților terțe în urma respectivei încălcări, în măsura în care acestea pot fi determinate;

6) gradul de cooperare a persoanei fizice sau juridice responsabile cu Comisia Națională;

7) măsurile luate de persoana juridică sau fizică responsabilă pentru a împiedica repetarea încălcării;

8) eventualele încălcări săvârșite anterior de persoana juridică sau fizică responsabilă.

(2) În cazul în care aceeași acțiune, inacțiune sau deficiențe a afectat mai mulți consumatori, Comisia Națională stabilește existența uneia sau a mai multor încălcări ținând seama de unitatea conduitei, de perioada, de temeiul juridic și de mecanismul care au determinat încălcarea. Numărul consumatorilor afectați se ia în considerare la individualizarea sancțiunii.

Articolul 57. Publicarea sancțiunilor și transmiterea informațiilor către EIOPA

(1) Publicarea deciziilor Comisiei Naționale privind aplicarea sancțiunilor sau a altor măsuri administrative pentru încălcarea prezentei legi și a actelor normative emise în aplicarea acesteia se efectuează în condițiile art. 20 alin. (6) – (9) din Legea nr. 192/1998, cu particularitățile prevăzute de prezentul articol.

(2) În cazul în care decizia de aplicare a sancțiunii sau a altei măsuri administrative este contestată în condițiile legii, Comisia Națională publică, în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care a luat cunoștință despre contestare, informația privind exercitarea căii de atac și, ulterior, rezultatul acesteia. De asemenea, se publică orice decizie de anulare a unei decizii publicate anterior.

(3) În cazul în care publicarea identității persoanei juridice ori a identității sau a datelor cu caracter personal ale persoanei fizice este apreciată de Comisia Națională ca fiind disproporționată, în urma unei evaluări efectuate de la caz la caz, ori în cazul în care publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau ar prejudicia o investigație în curs, Comisia Națională poate decide amânarea publicării, publicarea sub formă anonimă sau nepublicarea informațiilor respective. Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului alineat se efectuează cu respectarea Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.

(4) Comisia Națională informează EIOPA cu privire la toate sancțiunile și alte măsuri administrative nepublicate potrivit alin. (3), inclusiv cu privire la orice cale de atac exercitată împotriva acestora și la rezultatul acesteia, în termen de 30 zile lucrătoare, de la data la care Comisia Națională a luat cunoștință despre acestea.

(5) În cazul în care Comisia Națională a publicat decizia, aceasta comunică acest fapt către EIOPA în aceeași zi cu publicarea.

(6) Comisia Națională transmite către EIOPA, anual, , informații agregate privind totalitatea sancțiunilor sau altor măsuri administrative aplicate în temeiul art. 50 și art. 51, aferente anului calendaristic precedent.

(7) Informaţiile menţionate la alineatele (1) și (2) sunt puse la dispoziţie în punctul unic de acces european (ESAP) înființat în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2859 al Parlamentului European și al Consiliului. În acest scop, Comisia Națională este organism de colectare, în sensul definiţiei de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859.

(8) Informaţiile puse la dispoziţie în punctul unic de acces european (ESAP) respectă cerinţele următoare:

a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiţiei de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2859;

b) sunt însoţite de fiecare dintre următoarele metadate:

1) toate denumirile entităţii la care se referă informaţiile;

2) dacă este disponibil, identificatorul specific al entităţii juridice, astfel cum este precizat în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859;

3) tipul de informaţii, astfel cum sunt clasificate în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (c) din regulamentul respectiv;

4) o menţiune care să indice dacă informaţiile conţin date cu caracter personal.

Articolul 58. Raportarea încălcărilor

(1) Comisia Națională pune la dispoziția persoanelor interesate canale pentru depunerea sesizărilor privind încălcările potențiale sau efective ale prezentei legi și ale actelor normative emise în aplicarea acesteia, inclusiv prin intermediul paginii web oficiale, prin poștă și prin mijloace de comunicare la distanță.

(2) Canalele și procedurile prevăzute la alin. (1) includ cel puțin:

a) proceduri pentru primirea, înregistrarea, examinarea sesizărilor și, după caz, întreprinderea măsurilor corespunzătoare;

b) măsuri de protecție împotriva oricărei forme de răzbunare, discriminare sau alt tratament injust, pentru persoanele care formulează sesizări privind încălcări săvârșite în cadrul distribuitorilor de asigurări ori de reasigurări;

c) măsuri de protecție a identității persoanei care formulează sesizarea, a persoanei vizate în sesizare și a oricărei părți terțe menționate în sesizare, în toate etapele procedurii, inclusiv prin asigurarea confidențialității informațiilor care ar permite identificarea acestora și prin împiedicarea accesului persoanelor neautorizate la aceste informații, cu excepția cazului în care divulgarea este impusă de lege.

(3) Raportarea încălcărilor prezentei legi și protecția persoanelor care le raportează se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate.

Articolul 59. Cooperarea cu alte autorități competente

În exercitarea atribuțiilor sale în domeniul distribuției de asigurări și distribuție de reasigurări, Comisia Națională va coopera strâns cu alte autorități competente, inclusiv

din statele membre, pentru a se asigura că măsurile și sancțiunile aplicate ating rezultatul dorit și vor coordona între ele în soluționarea cauzelor transfrontaliere, garantând totodată respectarea condițiilor legale de prelucrare a datelor în conformitate cu în conformitate cu Legea nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL VIII
DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 60. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2028.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1):

a) prevederile art. 2 alin. (4), capitolului V, art.47, art.49, art.57 alin.(4) – (8), precum și prevederile ce fac referințe la „state membre" intră în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

b) cerința din anexă care face referire la „statul membru relevant" se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei legi, această referire fiind înțeleasă, până la aderare la Uniunea Europeană, ca referire la Republica Moldova.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile Legii nr. 92/2022 cu privire la activitatea de asigurare sau de reasigurare, în partea în care reglementează statutul juridic și activitatea intemediarilor în asigurări și/sau reasigurări (definițiile din art. 4: agent bancassurance, agent de asigurare, asistent în brokeraj, asistenţă, broker de asigurare şi/sau de reasigurare, intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări, mandat de brokeraj, participant profesionist pe piaţa asigurărilor, persoane cu funcţii de conducere, art. 17, art. 18, art. 51 alin. (2), art.122 alin. (2) pct. 3), 5) și 8) , capitolul IV), se abrogă.

(4) La data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, art. 2 alin. (5), art. 23 alin. (6), art. 27 alin. (16), art. 30 alin. (9), art. 32 alin. (6), art. 33 alin. (6) și alin. (7), art. 34 alin. (5) se abrogă.

(5) Guvernul, de comun cu Comisia Națională, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislaţiei în concordanţă cu prezenta lege.

(6) Comisia Națională, până la 01.09.2027 , va elabora şi va aproba acte normative de aplicare a prezentei legi, și va asigura, în limitele competențelor sale, modificarea sau abrogarea actelor normative incompatibile cu aceasta.

(7) Actele normative care reglementează statutul juridic și activitatea intemediarilor în asigurări și/sau reasigurări, emise în baza Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări și Legii nr. 92/2022, se aplică în continuare în măsura în care nu contravin prezentei legi, până la abrogarea lor expresă.

Articolul 61. Dispoziții tranzitorii

(1) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, agenții de asigurare și agenții bancassurance care sunt înregistrați în Registrul participanţilor profesionişti pe piaţa asigurărilor sau deţin licenţă eliberată în condițiile prevederilor Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări sau Legii nr. 92/2022, sunt obligați, sub sancţiunea retragerii licenţei

sau radierii din Registrul corespunzător, să-şi conformeze activitatea cu prevederile prezentei Legi, odată cu intrarea ei în vigoare.

(2) Agenții bancassurance înregistrați la data intrării în vigoare a prezentei legi, care intenționează să continue activitatea în calitate de intermediari bancassurance, depun cererea completă de licențiere în termen de 3 luni de la această dată. Până la expirarea acestui termen, iar în cazul depunerii cererii în termen, până la comunicarea deciziei Comisiei Naționale, dar nu mai târziu de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, aceștia pot continua activitatea în condițiile și cu răspunderea aplicabile anterior. Activitatea în calitate de intermediar bancassurance începe după acordarea licenței și înscrierea în registrul corespunzător, cu radierea înregistrării anterioare. Dreptul de activitate în baza înregistrării anterioare încetează la expirarea termenului de depunere a cererii, dacă aceasta nu a fost depusă, la comunicarea deciziei de refuz al licențierii sau la expirarea termenului maxim de 6 luni, după caz. Schimbarea statutului nu transformă de drept mandatele asigurătorilor în mandate ale clienților și nu afectează valabilitatea contractelor de asigurare intermediate sau răspunderea pentru acțiunile și omisiunile anterioare. Agenții bancassurance care depun cererea de licențiere în termenul și în condițiile prevăzute de prezentul alineat sunt scutiți de achitarea taxei pentru examinarea cererii de licențiere.

(3) Până la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, prin derogare de la definiția noțiunii „creator de produse de asigurare sau dezvoltator” prevăzută la art. 3, calitatea de creator de produse de asigurare sau dezvoltator o poate avea numai un asigurător, un intermediar bancassurance sau un broker de asigurare, care elaborează un produs de asigurare.

(4) Până la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, prin derogare de la art. 6 alin. (1) pct. 2), alin. (2) pct. 3), art. 10 alin. (2) pct. 2), art. 13 alin.(2) pct.3), art. 16 alin. (1) pct. 2), alin.(2) pct. 3) asigurarea de răspundere civilă profesională sau o altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională va acoperi întreg teritoriul Republicii Moldova.

(5) Prin derogare de la alin. (1) distribuitorii de asigurări și/sau reasigurări se vor conforma cerințelor prevăzute în Capitolul II, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a acesteia.

(6) Pentru produsele de asigurare comercializate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, cerințele art. 30 se aplică începând cu prima ajustare semnificativă efectuată după această dată. Aprobarea internă se realizează înainte de comercializarea sau distribuția produsului astfel ajustat. Prezenta dispoziție nu aduce atingere obligațiilor de conduită și de protecție a clienților prevăzute de prezenta lege.

(7) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au desfășurat activitate prin intermediul asistenților în brokeraj în condițiile Legii nr. 92/2022 sunt obligați, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să instituie și să țină registrele asistenților auxiliari, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu includerea, după caz, a persoanelor care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au desfășurat activitate în calitate de asistenți în brokeraj și îndeplinesc cerințele prevăzute de prezenta lege.

(8) Intermediarii de asigurări, reasigurări a căror activitate este suspendată la data intării în vigoare a prezentei legi, îşi pot relua activitatea numai în condiţiile respectării prezentei legi, sub sancţiunea retragerii licenţei sau radierii din Registrul corespunzător.

(9) Conformarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, agenților de asigurare, intermediarilor bancassurance și asistenților în brokeraj cu cerințele privind contractul de asigurare de răspundere civilă profesională prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. 2), alin. (2) pct.3), art. 10 alin. (2) pct. 2) și art. 13, alin. (2), pct. 3), art.16 alin. (1) pct. 2) se realizează în următoarele termene:

a) la situația din 01.01.2028 în mărime de 50% din valoarea prevăzută de lege;

b) la situația din 01.01.2029 în mărime de 75% din valoarea prevăzută de lege;

c) la situația din 01.01.2030 în mărime de 100% din valoarea prevăzută de lege.

(10) Brokerii de asigurare și/sau reasigurare, se conformează cerinței privind valoarea capitalului social prevăzute la art. 13 alin. (2) pct. 2) în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Până la expirarea acestui termen, valoarea capitalului social nu poate fi mai mică de 400 000 de lei, vărsată în formă bănească, cu condiția menținerii permanente a unor disponibilități bănești în conturi bancare și/sau bunuri imobile cu o valoare cumulată de cel puțin 50% din valoarea capitalului social

(11) Până la 31 martie 2028, Banca Națională a Moldovei transmite Comisiei Naționale documentele și resursele informaționale aferente activității intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări, după cum urmează:

a) documentele privind licențierea, autorizarea, avizarea, certificarea, înregistrarea, suspendarea activității, retragerea licenței și radierea din registru, întocmite sau recepționate în perioada 1 iulie 2023–1 ianuarie 2028, precum și cele preluate anterior de la Comisia Națională;

b) Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări licențiați și Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance, împreună cu datele și istoricul înregistrărilor aferente;

c) rapoartele, datele și evidențele aferente raportării intermediarilor, întocmite sau recepționate în perioada 1 iulie 2023–1 ianuarie 2028, precum și cele preluate anterior de la Comisia Națională;

d) documentele și informațiile aferente supravegherii intermediarilor, inclusiv dosarele de control, constatările, deciziile și corespondența aferentă, întocmite sau recepționate în perioada 1 iulie 2023–1 ianuarie 2028, precum și cele preluate anterior de la Comisia Națională.

Transferul cuprinde și documentele și informațiile referitoare la intermediarii a căror licență a fost retrasă sau care au fost radiați din registru și se efectuează indiferent de suportul pe care acestea sunt deținute.

Predarea-primirea se consemnează într-un proces-verbal semnat de reprezentanții ambelor autorități, însoțit de inventarul complet al elementelor transmise, cu indicarea perioadei aferente, volumului, formatului și stării acestora. Documentele pe suport de hârtie se transmit în dosare cusute, sigilate, cu file numerotate și liste interne ale documentelor. Resursele informaționale electronice se transmit prin mijloace

securizate, în formate care permit accesarea, prelucrarea și utilizarea acestora, cu păstrarea integrității și a istoricului disponibil.

Până la finalizarea predării-primirii, Banca Națională a Moldovei asigură, începând cu 1 ianuarie 2028, accesul Comisiei Naționale la documentele, registrele, datele și informațiile necesare exercitării competențelor transferate, inclusiv prin furnizarea de copii sau extrase.

(12) În actele normative aprobate de Banca Naţională a Moldovei, în partea în care prevederile acestora se aplică intermediarilor în asigurări şi/sau în reasigurări, şi/sau reglementează atribuţiile Băncii Naţionale a Moldovei în raport cu entităţile respective, orice referinţă la Banca Naţională a Moldovei se consideră drept referinţă la Comisia Naţională. Comisia Naţională poate modifica, abroga, total sau parţial, actele normative adoptate de Banca Naţională a Moldovei, în partea în care acestea se aplică entităţilor menţionate în primul enunţ. Procesul de elaborare a proiectelor de acte normative iniţiat de Banca Naţională a Moldovei până la 01.01.2028 va continua de la etapa la care aceste proiecte se aflau la data de 01.01.2028.

(13) Solicitările intermediarilor în asigurări și/ sau reasigurări cu privire la actele permisive (eliberare, reperfectare, eliberare copie, duplicat etc.) sau solicitările de înregistrare, recepţionate de Banca Națională a Moldovei în baza Legii nr. 92/2022, care nu au fost soluţionate până la data de 01.01.2028 se vor examina şi se vor soluţiona de la această dată de Comisia Națională în conformitate cu prezenta lege , cu respectarea următoarelor condiţii:

a) prevederile prezentei legi nu afectează valabilitatea operaţiunilor administrative efectuate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028 în legătură cu solicitarea cu privire la actul permisiv sau cu solicitarea de înregistrare, inclusiv în legătură cu solicitările Băncii Naționale a Moldovei expediate solicitantului până la data de 01.01.2028;

b) termenul de finalizare a procedurii administrative iniţiate în baza solicitării cu privire la actul permisiv sau a solicitării de înregistrare se prelungeşte de la 01.01.2028 cu un termen egal cu termenul stabilit conform legislaţiei în vigoare pentru soluţionarea solicitării cu privire la actul permisiv sau a solicitării de înregistrare. Prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative potrivit prezentului alineat nu afectează dreptul Comisiei Naţionale de a suspenda sau de a prelungi, conform legislaţiei în vigoare, termenul de finalizare a procedurii administrative.

(14) Procedurile administrative de control, iniţiate şi desfăşurate de Banca Națională a Moldovei în baza legislaţiei care reglementează activitatea intermediarilor în asigurări şi/sau în reasigurări, în raport cu intermediarii în asigurări, care nu au fost finalizate până la data de 01.01.2028, de la 01.01.2028 se vor realiza de Comisia Naţională în conformitate cu normele procedurale în vigoare de la 01.01.2028, cu respectarea următoarelor condiţii:

a) prezenta lege nu afectează valabilitatea operaţiunilor administrative efectuate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028 în cadrul procedurii administrative respective;

b) fără a aduce atingere prevederilor lit. c), pentru finalizarea procedurii administrative de control, Comisia Națională dispune, începând cu 01.01.2028, de un termen egal cu durata integrală a termenului de finalizare a procedurii respective, stabilit de Banca Națională a Moldovei până la această dată. Prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative respective potrivit prezentului alineat nu afectează dreptul Comisiei de a suspenda sau de a prelungi, termenul de finalizare a acestei proceduri administrative;

c) în cazul în care, în cadrul procedurii administrative de control, până la 01.01.2028 a fost întocmit un act privind rezultatele controlului/analizei din oficiu, procedura de aplicare a sancțiunilor se continuă de la această dată de către Comisia Națională, cu respectarea termenului de prescripție a răspunderii aplicabil încălcării respective.

(15) Procedurile administrative, altele decât cele prevăzute la alin.(13), (14) şi (21), iniţiată de Banca Naţională a Moldovei în legătură cu activitatea de distribuție , care nu a fost finalizată până la data de 01.01.2028 se va finaliza de Comisia Naţională în conformitate cu prezenta lege . În privinţa procedurii administrative respective se aplică, în mod corespunzător, prevederile alin.(14) lit.a) şi b).

(16) Cu privire la procedurile administrative menţionate la alin.(13)–(15), Banca Naţională a Moldovei:

a) în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va transmite Comisiei Naţionale dosarele administrative referitoare la procedurile administrative respective;

b) va comunica participantului la procedura administrativă cu privire la realizarea procedurii administrative, începând cu 01.01.2028, de către Comisia Naţională.

(17) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări care au obligații de raportare către Banca Națională a Moldovei aferente competențelor transferate Comisiei Naționale vor prezenta acesteia rapoartele pentru care termenul de prezentare survine începând cu 01.01.2028 (inclusiv rapoartele trimestriale pentru trimestru IV 2027), inclusiv cele aferente perioadelor de raportare începute anterior acestei date, în termenele prevăzute de prezenta lege. Corectările, completările și retransmiterile rapoartelor aferente perioadelor anterioare datei de 01.01.2028 se prezintă, după această dată, Comisiei Naționale. Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Națională vor asigura informarea reciprocă cu privire la datele raportate de entităţile raportoare menţionate în primul enunţ pentru perioada de până la 01.01.2028.

(18) În procesele de judecată în curs de desfăşurare la 01.01.2028, precum şi în procesele de judecată care sunt iniţiate de la 01.01.2028 şi care au ca obiect actele administrative, operaţiunile administrative sau inacţiunile Băncii Naţionale a Moldovei, emise, realizate sau manifestate până la 01.01.2028 în legătură cu intermediarii în asigurări și sau reasigurări sau privind activitatea de distrubuție, precum și deciziile adoptate de Banca Națională a Moldovei asupra cererilor prealabile prevăzute la alin. (21), Banca Naţională a Moldovei reţine şi va avea calitatea de participant în procesele respective, iar Comisia Naţională va interveni în cadrul acestor procese în calitate de copârât.

(19) Participarea Comisiei Naţionale în procesele de judecată menționate la alin. (18) şi stabilirea în hotărârea judecătorească a unor obligaţii faţă de Comisia Naţională nu aduc atingere prevederilor alin.(20) din prezentul articol.

(20) Banca Naţională a Moldovei va efectua, din contul bugetului său, plata prejudiciilor şi a cheltuielilor de judecată cauzate de actele juridice, actele administrative, operaţiunile administrative sau inacţiunile Băncii Naționale a Moldovei, încheiate, emise, realizate sau manifestate până la 01.01.2028 în legătură cu exercitarea atribuţiilor referitoare la activitatea de distribuție de asigurări sau distribuție de reasigurări, inclusiv de actele, operațiunile sau inacțiunile ulterioare aferente acestora, în cazul în care instanţa de judecată constată îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii de către aceasta, cu rea-credinţă sau din neglijenţă, a oricărui act sau fapt care este legat de exercitarea atribuţiilor sale referitoare la activitatea de distribuție a asigurărilor şi care a cauzat prejudicii unor terţi. Comisia Naţională nu poate fi ţinută responsabilă pentru prejudiciile şi cheltuielile de judecată prevăzute în acest aliniat.

(21) Cererile prealabile referitoare la actele administrative, operațiunile administrative sau inacțiunile Băncii Naționale a Moldovei, emise, realizate sau manifestate înainte de 01.01.2028 în domeniile pentru care competențele se transferă Comisiei Naționale, se adresează Băncii Naționale a Moldovei și se examinează și se soluționează de aceasta, inclusiv dacă sunt depuse după această dată. Cererile prealabile nesoluționate la 01.01.2028 rămân în examinarea Băncii Naționale a Moldovei. Cererile prealabile primite de Comisia Națională se transmit Băncii Naționale a Moldovei în termen de 5 zile lucrătoare, cu informarea solicitantului. În legătură cu procedurile de examinare a cererilor prealabile, Comisia Naţională, la solicitare, va transmite Băncii Naţionale a Moldovei informaţiile necesare din cele care au fost transmise Comisiei Naţională de către Banca Naţională a Moldovei în temeiul prezentei legi.

Președintele Parlamentului

ANEXĂ
la Legea nr.____/2026 privind distribuția de asigurări

CERINŢE MINIME PRIVIND CUNOŞTINŢELE ŞI COMPETENŢELE PROFESIONALE
(conform articolului 22 alineatul (1))

1. Riscuri aferente asigurărilor generale clasificate în clasele 1-18 din anexa nr. 1 secţiunea B din Legea nr.92/2022:

(a) cunoştinţele minime necesare privind termenii şi condiţiile poliţelor oferite, inclusiv riscurile auxiliare, dacă sunt acoperite de aceste poliţe;

(b) cunoştinţele minime necesare privind dispoziţiile aplicabile care reglementează distribuţia de produse de asigurare, precum legislaţia privind protecţia consumatorilor şi legislaţia relevantă în domeniul fiscalităţii, social şi al muncii;

(c) cunoştinţele minime necesare privind gestionarea cererilor de despăgubiri;

(d) cunoştinţele minime necesare privind gestionarea reclamaţiilor;

(e) cunoştinţele minime necesare privind evaluarea necesităţilor clientului;

(f) cunoştinţele minime necesare privind piaţa asigurărilor;

(g) cunoştinţele minime necesare privind standardele de deontologie profesională;

(h) competenţele minime necesare în domeniul financiar.

2. Produse de investiţii bazate pe asigurări:

(a) cunoştinţele minime necesare privind produsele de investiţii bazate pe asigurări, inclusiv termenii, condiţiile, primele nete şi, dacă este cazul, beneficiile garantate şi negarantate;

(b) cunoştinţele minime necesare privind avantajele şi dezavantajele diverselor opţiuni de investiţii pentru titularii de polițe;

(c) cunoştinţele minime necesare privind riscurile financiare suportate de titularii de polițe;

(d) cunoştinţele minime necesare privind poliţele care acoperă riscuri asociate asigurărilor de viaţă şi alte produse de economii;

(e) cunoştinţele minime necesare privind organizarea sistemelor de pensii şi beneficiile garantate de acestea;

(f) cunoştinţele minime necesare privind dispoziţiile aplicabile care reglementează distribuţia produselor de asigurare, precum legislaţia privind protecţia consumatorilor şi legislaţia fiscală relevantă;

(g) cunoştinţele minime necesare privind piaţa asigurărilor şi piaţa produselor de economisire;

(h) cunoştinţele minime necesare privind gestionarea reclamaţiilor;

(i) cunoştinţele minime necesare privind evaluarea necesităţilor clientului;

(j) gestionarea conflictelor de interese;

(k) cunoştinţele minime necesare privind standardele de deontologie profesională;

(l) competenţele minime necesare în domeniul financiar.

3. Riscuri aferente asigurărilor de viaţă clasificate potrivit anexei secţiunea A din Legea nr.92/2022:

(a) cunoştinţele minime necesare privind poliţele, inclusiv termenii, condiţiile, beneficiile garantate şi, dacă este cazul, riscurile auxiliare;

(b) cunoştinţele minime necesare privind organizarea sistemului de pensii din statul membru relevant şi beneficiile garantate de acesta;

(c) cunoştinţe privind dispoziţiile aplicabile din legislaţia privind contractele de asigurare, protecţia consumatorilor, protecţia datelor, combaterea spălării banilor şi, dacă este cazul, legislaţia relevantă din domeniul fiscal şi domeniul social şi al muncii;

(d) cunoştinţele minime necesare privind piaţa asigurărilor şi piaţa altor servicii financiare relevante;

(e) cunoştinţele minime necesare privind gestionarea reclamaţiilor;

(f) cunoştinţele minime necesare privind evaluarea necesităţilor consumatorilor;

(g) gestionarea conflictelor de interese;

(h) cunoştinţele minime necesare privind standardele de deontologie profesională;

(i) competenţele minime necesare în domeniul financiar.